

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA SVETA (ES) št. 207/2009

z dne 26. februarja 2009

o blagovni znamki Skupnosti

(Kodificirano besedilo)

(Besedilo velja za EGP)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 308 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1994 o blagovni znamki Skupnosti ⁽²⁾ je bila večkrat ⁽³⁾ bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.

(2) Zaželeno je po vsej Skupnosti spodbujati skladen razvoj gospodarskih dejavnosti in neprekinjeno in uravnoteženo širitev z izpopolnjevanjem notranjega trga, ki ustrezno deluje in ima podobne pogoje kot nacionalni trg. Za to, da bi ustvarili tovrsten trg in ga v čedalje večji meri spreminjali v enotni trg, ni nujno le odstraniti ovir prostemu gibanju blaga in storitev in vzpostaviti ureditev, ki zagotavlja, da se konkurenca ne izkrivlja, temveč ustvariti tudi pravne pogoje, ki omogočajo, da podjetja prilagodijo svoje dejavnosti obsegu Skupnosti, pa naj bo to pri distribuciji blaga ali izvajanju storitev. Zaradi tega naj blagovne znamke, ki omogočajo razlikovanje proizvodov in storitev podjetij na enak način v vsej Skupnosti, ne glede na meje, spadajo med pravne instrumente, ki so na voljo podjetjem.

(3) Za doseganje navedenih ciljev Skupnosti, se zdi nujno predvideti ureditev Skupnosti za blagovne znamke, pri kateri lahko podjetja z enim postopkom pridobijo blagovne znamke Skupnosti, ki uživajo enotno varstvo in ki učinkujejo na vsem območju Skupnosti. Tako določeno načelo enotnosti blagovne znamke Skupnosti bi moralo veljati, razen če ta uredba določa drugače.

(4) Ovire teritorialnosti pravic, ki jih imetnikom blagovnih znamk podeljujejo zakoni držav članic, se ne da odstraniti s približevanjem zakonov. Za začetek neomejene gospodarske dejavnosti so potrebne na celotnem notranjem trgu v korist podjetij blagovne znamke, ki jih ureja enotno pravo Skupnosti, neposredno uporabljivo v vseh državah članicah.

(5) Zato, ker v Pogodbi niso predvidena posebna pooblastila za ustanovitev takšnega pravnega instrumenta, je treba uporabiti člen 308 Pogodbe.

(6) Zakonodaja Skupnosti v zvezi z blagovnimi znamkami kljub temu ne nadomesti zakonov držav članic o blagovnih znamkah. Dejansko se ne bi zdelo upravičeno zahtevati od podjetij, naj zahtevajo registracijo svojih blagovnih znamk kot blagovnih znamk Skupnosti. Nacionalne blagovne znamke so še naprej potrebne za podjetja, ki ne želijo zaščititi svojih blagovnih znamk na ravni Skupnosti.

(7) Pravic pri blagovni znamki Skupnosti se ne sme pridobiti drugače kot z registracijo, registracija pa bo zavrnjena zlasti, če blagovna znamka nima razlikovalnega značaja, če je nezakonita ali če je v nasprotju s prejšnjimi pravicami.

⁽¹⁾ UL C 146 E, 12.6.2008, str. 79.

⁽²⁾ UL L 11, 14.1.1994, str. 1.

⁽³⁾ Glej Prilogo I.

- (8) Varstvo, ki ga zagotovi blagovna znamka Skupnosti in katere funkcija je še posebej v zagotavljanju blagovne znamke kot označbe izvora, bi moralo biti absolutno v primeru enakosti blagovne znamke in znaka ter blaga ali storitev. Varstvo bi moralo veljati tudi v primerih podobnosti med blagovno znamko in znakom ter blagom ali storitvami. Podati je treba razlago pojma podobnosti v zvezi z verjetnostjo zmede. Verjetnost zmede, katere ugotavljanje je odvisno od številnih elementov, zlasti od prepoznavnosti blagovne znamke na tržišču, povezovanja, ki ga lahko povzroči uporabljen ali registriran znak, stopnje podobnosti med blagovno znamko ter označenim blagom in storitvami, bi moralo pomeniti poseben pogoj takšnega varstva.
- (9) Iz načela prostega pretoka blaga izhaja, da imetnik blagovne znamke Skupnosti ne sme imeti pravice, da tretji osebi prepove njeno uporabo v zvezi z blagom, ki ga je imetnik dal v promet v Skupnosti s to blagovno znamko ali se je to zgodilo z njegovim soglasjem, razen če obstajajo utemeljeni razlogi, da imetnik nasprotuje nadaljnji komercializaciji blaga.
- (10) Ni razloga za varstvo blagovnih znamk Skupnosti ali katere koli blagovne znamke, registrirane pred njimi, razen če se blagovne znamke dejansko uporabljajo.
- (11) Blagovna znamka Skupnosti bi se morala obravnavati kot predmet premoženja, ki obstaja ločeno od podjetij, katerih blago ali storitve označuje. V skladu s tem bi morala biti prenosljiva zaradi prevladujoče potrebe po preprečitvi, da bi bila javnost zavedena kot posledica prenosa. Prav tako bi bilo treba omogočiti, da se uporabi kot predmet zavarovanja v korist tretje stranke ter da je predmet licenc.
- (12) Upravni ukrepi na ravni Skupnosti so nujni za izvajanje prava o blagovnih znamkah, ustvarjenega s to uredbo, pri vsaki blagovni znamki. Nujno je torej, da se ob ohranjanju obstoječe institucionalne strukture in ravnovesja moči znotraj Skupnosti predvidi Urad za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli), ki je neodvisen pri reševanju tehničnih problemov in je pravno, upravno in finančno samostojen. Torej je potrebno in primerno, da gre za telo Skupnosti s pravno osebnostjo in ki ima izvedbena pooblastila, ki mu jih podeljuje ta uredba, in da naj deluje v okviru zakonodaje Skupnosti, ne da bi se zmanjševale pristojnosti institucij Skupnosti.
- (13) Potrebno je zagotoviti, da so stranke, ki jih zadevajo odločitve Urada, pravno varovane na način, prilagojen posebni naravi prava blagovnih znamk. Tako je poskrbljeno za pritožbo zoper odločitve preizkuševalcev in oddelkov Urada. Oddelek, katerega odločitev se izpodbija, v primeru, da odločitve ne spremeni, naj preda pritožbo odborom za pritožbe Urada, ki o njej odloča. Odločitve odborov za pritožbe so podvržene postopkom pred Sodiščem Evropskih skupnosti, ki je pristojno za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločitve.
- (14) V skladu s prvim pododstavkom člena 225(1) Pogodbe ES ima Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti na prvi stopnji pristojnosti, ki jih Sodišču evropskih skupnosti podeljujejo pogodbe o ustanovitvi Skupnosti glede vloženih pritožb – zlasti po členu 230 Pogodbe ES, razen tistih, ki so dodeljeni sodnemu oddelku, in tistih, ki so v skladu s Statutom pridržani za Sodišče. Pristojnost, ki jo ta uredba podeljuje Sodišču Evropskih skupnosti v zvezi z razveljavitvijo in spreminjanjem odločb pritožbenih sodišč, Sodišče ustrezno izvaja na prvi stopnji.
- (15) Države članice bi morale zaradi krepitev varstva blagovnih znamk Skupnosti ob upoštevanju lastnega nacionalnega sistema oblikovati kar najbolj omejeno število nacionalnih sodišč prve in druge stopnje s pristojnostmi v zadevah o kršitvah in veljavnosti blagovnih znamk Skupnosti.
- (16) Odločitve o veljavnosti in kršitvi blagovnih znamk Skupnosti morajo učinkovati in pokrivati celotno področje Skupnosti, saj je to edini način preprečevanja nedoslednih odločitev sodišč in Urada ter zagotavljanja, da enotna narava blagovnih znamk Skupnosti ni razvrednotena. Določbe, ki jih vsebuje Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽¹⁾, bi morale veljati za vsa dejanja pred sodišči, povezana z blagovnimi znamkami Skupnosti, razen če ta uredba od te uredbe odstopa.
- (17) Izogniti se je treba nasprotnoizvajajočim sodbam v tožbah, ki zadevajo ista dejanja in iste stranke in ki so vložene na podlagi blagovne znamke Skupnosti in paralelnih nacionalnih blagovnih znamk. Način doseganja tega namena, ko so tožbe vložene v isti državi članici, je stvar nacionalne procesne zakonodaje, na katero ta uredba ne vpliva, medtem ko se takrat, ko so tožbe vložene v različnih državah članicah, zdijo primerne določbe, izoblikovane na podlagi pravil o litispenci in sorodnih tožbah iz Uredbe (ES) št. 44/2001.
- (18) Za zagotovitev polne samostojnosti in neodvisnosti Urada velja, da mu je potrebno dodeliti samostojni proračun, katerega prihodki izvirajo predvsem iz pristojbin, ki jih plačujejo uporabniki sistema. Proračunski postopek Skupnosti pa se uporablja pri subvencijah iz splošnega proračuna Evropskih skupnosti. Poleg tega mora revizijo računovodskih izkazov izvajati Računsko sodišče.
- (19) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, zlasti v zvezi s sprejetjem pravilnika o pristojbinah in izvedbene uredbe, se sprejme v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne

⁽¹⁾ UL L 12, 16.1.2001, str. 1.

28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾ –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Blagovna znamka Skupnosti

1. Blagovna znamka za blago ali storitve, ki je registrirana v skladu s pravili iz te uredbe in na način, predpisan s to uredbo, je v nadaljnjem besedilu „blagovna znamka Skupnosti“.

2. Blagovna znamka Skupnosti je enotnega značaja. Na celotnem območju Skupnosti ima enak učinek: ne more se registrirati, prenesti, odpovedati ali biti predmet odločitve, ki razveljavlja pravice imetnika ali ugotavlja njeno ničnost, niti njena uporaba ne more biti prepovedana, razen za celotno območje Skupnosti. To načelo se uporablja v celoti, razen če je s to uredbo drugače določeno.

Člen 2

Urad

Ustanovi se Urad za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli), v nadaljnjem besedilu „Urad“.

Člen 3

Poslovna in procesna sposobnost

Za namene izvajanja te uredbe se gospodarske družbe ali podjetja in drugi pravni subjekti štejejo kot pravne osebe, če so po zakonu, ki ureja njihovo delovanje, sposobne v lastnem imenu imeti pravice in obveznosti vseh vrst, sklepati pogodbe ali izvajati druga pravna dejanja ter sposobne biti stranka v postopku.

NASLOV II

PRAVO V ZVEZI Z BLAGOVNIMI ZNAMKAMI

ODDELEK 1

Opredeleitev in pridobitev blagovne znamke skupnosti

Člen 4

Znaki, ki lahko sestavljajo blagovno znamko Skupnosti

Blagovna znamka Skupnosti je lahko sestavljena iz kakršnih koli znakov, ki jih je mogoče grafično predstaviti, kot so besede,

vključno z osebnimi imeni, slike, črke, števila, oblika blaga ali njegove embalaže, če se s pomočjo teh znakov blago in storitve nekega podjetja lahko razlikujejo od blaga in storitev drugih podjetij.

Člen 5

Osebe, ki so lahko imetniki blagovnih znamk Skupnosti

Imetnik blagovne znamke Skupnosti je lahko vsaka fizična ali pravna oseba, vključno z organi, ustanovljenimi po javnem pravu.

Člen 6

Načini pridobivanja blagovne znamke Skupnosti

Blagovna znamka Skupnosti se pridobi z registracijo.

Člen 7

Absolutni razlogi za zavrnitev

1. Kot blagovna znamka se ne registrirajo:
 - (a) znaki, ki ne ustrezajo zahtevam iz člena 4;
 - (b) znamke, ki so brez slehernega razlikovalnega učinka;
 - (c) znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki lahko v gospodarskem prometu označujejo vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali druge lastnosti blaga ali storitve;
 - (d) znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali označbe, ki so postali običajni v jezikovni rabi ali v dobroverni ustaljeni praksi trgovanja;
 - (e) znaki, sestavljeni izključno iz:
 - (i) oblike, ki izhaja iz same narave blaga, ali
 - (ii) oblike blaga, ki je nujna za doseg tehničnega učinka, ali
 - (iii) oblike, ki blagu da bistveno vrednost;
 - (f) znamke, ki nasprotujejo javnemu redu ali sprejetim moralnim načelom;
 - (g) znamke, ki zavajajo javnost, na primer glede narave, kakovosti ali geografskega izvora blaga ali storitve;
 - (h) znamke, za katere ni bilo izdano dovoljenje pristojnih organov in morajo biti zavrnjene na podlagi člena 6ter Pariške konvencije za zaščito industrijske lastnine (v nadaljevanju Pariška konvencija);

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (i) znamke, ki vsebujejo znamenja, embleme ali grbe, ki niso zajeti v členu 6ter Pariške konvencije in ki imajo poseben javni pomen, razen če so pristojni organi zanje izdali dovoljenje za registracijo;
- (j) znamke za vina, ki vsebujejo ali sestojijo iz geografske označbe za vina, ali znamke za žgane pijače, ki vsebujejo ali sestojijo iz geografske označbe za žgane pijače, če se nanašajo na vina ali žgane pijače, ki nimajo takega izvora;
- (k) znamke, ki v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila⁽¹⁾, vsebujejo registrirano označbo porekla ali geografsko označbo ali so iz nje sestavljene, če ustrezajo enemu od dejanskih stanj iz člena 13 navedene uredbe in se nanašajo na isto vrsto proizvoda, pod pogojem, da je bila prijava za registracijo znamke predložena po datumu vložitve prijave za registracijo označbe porekla ali geografske označbe pri Komisiji.
2. Odstavek 1 se uporablja ne glede na to, da razlogi proti registraciji obstajajo le v delu Skupnosti.
3. Odstavek 1(b), (c) in (d) se ne uporablja, če je znamka z uporabo pridobila razlikovalni učinek za blago ali storitve, za katere se zahteva registracija.

Člen 8

Relativni razlogi za zavrnitev

1. Ob ugovoru imetnika prejšnje blagovne znamke se znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira v naslednjih primerih:
- (a) če je enaka prejšnji blagovni znamki in če so blago in storitve, za katere je registracija zahtevana, enaki blagu ali storitvam, za katere je varovana prejšnja blagovna znamka;
- (b) če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo blagovno znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujejo blagovne znamke, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja blagovna znamka; verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo blagovno znamko.
2. Za namen odstavka 1 izraz „prejšnje blagovne znamke“ pomeni:
- (a) blagovne znamke naslednje vrste z datumom zahtev za registracijo, ki predhodi datumu zahteve za registracijo blagovne znamke Skupnosti, ob upoštevanju, če je to primerno, predhodnih pravic, ki se zahtevajo v zvezi s to blagovno znamko:
- (i) blagovne znamke Skupnosti;
- (ii) blagovne znamke, registrirane v državi članici, oziroma v primeru Belgije, Nizozemske ali Luksemburga, v Uradu Beneluxa za intelektualno lastnino (Office Benelux de la Propriété intellectuelle);
- (iii) blagovne znamke, registrirane po mednarodnih sporazumih, ki veljajo v državi članici;
- (iv) blagovne znamke, ki so predmet mednarodne registracije z učinkom v Skupnosti;
- (b) prijave znamk iz pododstavka (a), če so registrirane;
- (c) blagovne znamke, ki so na dan vložitve zahteve za registracijo blagovne znamke Skupnosti, ali, če je to primerno, zahteve za priznanje prednostne pravice v zvezi z zahtevo za registracijo blagovne znamke Skupnosti, ki je v državi članici znana v smislu izraza „znan“ v členu 6bis Pariške konvencije.
3. Ob ugovarjanju imetnika blagovne znamke se blagovna znamka ne registrira, če posrednik ali zastopnik imetnika blagovne znamke zahteva njeno registracijo v lastnem imenu brez imetnikovega soglasja, razen če posrednik ali zastopnik svoje ravnanje upraviči.
4. Ob ugovarjanju imetnika neregistrirane blagovne znamke ali drugega znaka, ki se uporablja v gospodarskem prometu in ki je več kot zgolj lokalnega pomena, se prijavljena blagovna znamka ne registrira, če v skladu z zakonodajo Skupnosti ali pravom države članice, ki ta znak ureja,
- (a) so pravice do znaka bile pridobljene pred datumom vložitve zahteve za registracijo blagovne znamke Skupnosti ali datumom prednostne pravice, ki se zahteva za zahtevo za registracijo blagovne znamke Skupnosti;
- (b) ta znak imetniku podeljuje pravico do prepovedi uporabe poznejše blagovne znamke.
5. Poleg tega blagovna znamka ob ugovarjanju imetnika prejšnje blagovne znamke v smislu odstavka 2 ne bo registrirana, če je enaka ali podobna prejšnji blagovni znamki in naj bi bila registrirana za blago ali storitve, ki niso podobne tistim, za katere je registrirana prejšnja blagovna znamka, če prejšnja blagovna znamka Skupnosti uživa ugled v Skupnosti in če ima prejšnja nacionalna blagovna znamka ugled v zadevni državi članici, in če bi uporaba blagovne znamke, za katero je vložena prijava, brez upravičenega razloga izkoristila ali oškodovala razlikovalni značaj ali ugled prejšnje blagovne znamke.

⁽¹⁾ UL L 93, 31.3.2006, str. 12.

ODDELEK 2

Učinki blagovnih znamk skupnosti

Člen 9

Pravice iz blagovne znamke Skupnosti

1. Blagovna znamka Skupnosti daje imetniku izključne pravice. Imetnik ima pravico preprečiti vsem tretjim osebam, ki nimajo njegovega soglasja, da v gospodarskem prometu uporabljajo:

- (a) kateri koli znak, ki je enak blagovni znamki Skupnosti za označevanje blaga ali storitev, enakih tistim, za katere je registrirana blagovna znamka Skupnosti;
- (b) kateri koli znak, pri katerem zaradi enakosti ali podobnosti blagovni znamki Skupnosti in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, označenih z blagovno znamko Skupnosti in znakom, obstaja verjetnost zmede v javnosti; verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja med znakom in blagovno znamko;
- (c) kateri koli znak, enak ali podoben blagovni znamki Skupnosti za blago ali storitve, ki niso podobni tistim, za katere je registrirana blagovna znamka Skupnosti, če ima slednja ugled v Skupnosti in če uporaba tega znaka brez upravičenega razloga izkorišča ali škoduje razlikovalnemu značaju ali ugledu blagovne znamke Skupnosti.

2. Po odstavku 1 je med drugim lahko prepovedano:

- (a) opremljanje blaga ali njegove embalaže z znakom;
- (b) ponujanje blaga, njegovo dajanje na trg ali skladiščenje v te namene pod tem znakom, ali ponujanje ali opravljanje storitev pod tem znakom;
- (c) uvoz ali izvoz blaga pod tem znakom;
- (d) uporaba znaka na poslovni dokumentaciji in v oglaševanju.

3. Pravice iz blagovne znamke Skupnosti učinkujejo proti tretjim osebam od dneva objave registracije blagovne znamke. Ustrezno nadomestilo pa se lahko zahteva za dejanja, do katerih pride po datumu objave prijave blagovne znamke Skupnosti, ki bi bile po objavi registracije blagovne znamke prepovedane na podlagi te objave. Sodišče, ki mu je primer dodeljen, ne sme meritorno odločati o zadevi, dokler registracija ni objavljena.

Člen 10

Reprodukcija blagovnih znamk Skupnosti v slovarjih

Če reprodukcija blagovne znamke Skupnosti v slovarju, enciklopediji ali podobnem referenčnem delu daje vtis, da gre za

generično ime blaga ali storitev, za katere je blagovna znamka registrirana, založnik dela na zahtevo imetnika blagovne znamke Skupnosti zagotovi, da je reprodukcija blagovne znamke najpozneje v naslednji izdaji opremljena z navedbo, da gre za registrirano blagovno znamko.

Člen 11

Prepoved uporabe blagovne znamke Skupnosti, registrirane v imenu posrednika ali zastopnika

Če je blagovna znamka Skupnosti registrirana v imenu posrednika ali zastopnika osebe, ki je imetnik te blagovne znamke, brez imetnikovega pooblastila, ima slednji pravico, da nasprotuje uporabi svoje blagovne znamke s strani posrednika ali zastopnika, če ju za takšno uporabo ni pooblastil, razen če posrednik ali zastopnik upraviči svoje ravnanje.

Člen 12

Omejitev pravic iz blagovne znamke Skupnosti

Blagovna znamka Skupnosti imetniku ne daje pravice, da tretji osebi v gospodarskem prometu prepove uporabo:

- (a) svojega imena ali naslova;
- (b) označb vrste, kakovosti, količine, namena, vrednosti, geografskega izvora, časa proizvodnje blaga ali opravljanja storitve ali drugih značilnosti blaga ali storitve;
- (c) blagovne znamke, če je treba označiti namen proizvoda ali storitve, še zlasti dodatkov ali nadomestnih delov,

ob pogoju, da jih uporablja v skladu z dobrimi poslovnimi običaji v industrijskih in trgovinskih zadevah,

Člen 13

Izčrpanje pravice iz blagovne znamke Skupnosti

1. Blagovna znamka Skupnosti imetniku ne daje pravice, da prepove njeno uporabo v zvezi z blagom, ki ga je dal imetnik na trg Skupnosti ali se je to zgodilo z njegovim soglasjem.

2. Odstavek 1 se ne uporabi, če obstajajo utemeljeni razlogi, da imetnik nasprotuje nadaljnji komercializaciji blaga, še zlasti, če se stanje blaga spremeni ali poškoduje po tem, ko je bilo dano na trg.

Člen 14

Komplementarna uporaba nacionalne zakonodaje v zvezi s kršitvijo

1. Učinke znamk Skupnosti urejajo izključno določbe te uredbe. V drugih pogledih ureja kršitve blagovne znamke Skupnosti nacionalna zakonodaja o kršitvi nacionalne blagovne znamke v skladu z določbami iz naslova X.
2. Ta uredba ne preprečuje tožb, povezanih z blagovno znamko Skupnosti po zakonodaji držav članic, zlasti v zvezi s civilnopravno odgovornostjo in nelojalno konkurenco.
3. Procesna pravila se določijo v skladu z določbami iz naslova X.

ODDELEK 3

Uporaba blagovnih znamk skupnosti

Člen 15

Uporaba znamk Skupnosti

1. Če v obdobju petih let po registraciji imetnik ni začel resno in dejansko uporabljati blagovne znamke Skupnosti v Skupnosti za blago ali storitve, za katere jo je registriral, ali če je bila takšna uporaba prekinjena v obdobju petih zaporednih let, se za blagovno znamko Skupnosti uporabljajo sankcije iz te uredbe, razen če obstajajo upravičeni razlogi za neuporabo.

Uporaba v pomenu odstavka 1 pomeni:

- (a) uporabo blagovne znamke Skupnosti v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja blagovne znamke;
 - (b) namestitev blagovne znamke Skupnosti na blago ali njegovo embalažo v Skupnosti izključno za potrebe izvoza.
2. Šteje se, da uporaba blagovne znamke Skupnosti s soglasjem imetnika pomeni uporabo s strani imetnika.

ODDELEK 4

Blagovne znamke skupnosti kot predmet premoženja

Člen 16

Obravnavanje blagovne znamke Skupnosti kot nacionalne blagovne znamke

1. Razen če je v členih 17 do 24 drugače določeno, se blagovna znamka Skupnosti kot predmet premoženja obravnava v celoti in za celotno območje Skupnosti kot nacionalna blagovna

znamka, registrirana v državi članici, v kateri po registru blagovnih znamk Skupnosti:

- (a) ima imetnik svoj sedež ali stalno prebivališče na zadeven datum;
- (b) če se pododstavek (a) ne uporabi, ima imetnik na zadeven datum podjetje.

2. V primerih, ki jih odstavek 1 ne zajema, je država članica iz omenjenega odstavka država članica, v kateri se nahaja sedež Urada.

3. Če sta v registru blagovnih znamk Skupnosti kot skupna imetnika navedeni dve osebi, se odstavek 1 uporablja za osebo, ki je navedena prva; če to ni mogoče, se uporablja za nadaljnje skupne imetnike v zaporedju, v katerem so navedeni. Če se odstavek 1 ne uporablja za nobenega od skupnih imetnikov, se uporablja odstavek 2.

Člen 17

Prenos

1. Blagovna znamka Skupnosti se lahko prenese, ločeno od vsakega prenosa podjetja, za nekatere ali vse blago ali storitve, za katere je registrirana.

2. Prenos celotnega podjetja vključuje prenos blagovne znamke Skupnosti, razen če v skladu s pravom, ki ureja prenos, obstaja nasproten sporazum ali okoliščine jasno kažejo drugače. Ta določba se uporablja za pogodbeno obveznost za prenos podjetja.

3. Brez vpliva na odstavek 2 se pisno sestavi prenos blagovne znamke Skupnosti, za kar je potreben podpis pogodbenih strank, razen če je prenos posledica sodbe; sicer je neveljaven.

4. Če je iz dokumentov o prenosu jasno, da je verjetno, da bo blagovna znamka Skupnosti zaradi prenosa zavajala javnost glede narave, kakovosti ali geografskega izvora blaga ali storitev, za katere je registrirana, Urad ne registrira prenosa, razen če naslednik privoli k omejitvi registracije blagovne znamke Skupnosti na blago ali storitve, za katere ni verjetno, da bodo zavajale.

5. Na zahtevo ene od strank se prenos vpiše v register in objavi.

6. Dokler se prenos ne vnese v register, se pravni naslednik ne sme sklicevati na pravice, ki izhajajo iz registracije blagovnih znamk Skupnosti.

7. Če je treba upoštevati časovne roke Urada, lahko pravni naslednik poda ustrezne izjave Uradu, ko Urad enkrat prejme prijavo za registracijo prenosa.

8. Vsi dokumenti, ki zahtevajo obvestilo imetnika blagovne znamke Skupnosti v skladu s členom 79, se naslovijo na osebo, ki je registrirana kot imetnik.

Člen 18

Prenos blagovne znamke, registrirane v imenu posrednika

Če je blagovna znamka Skupnosti registrirana v imenu posrednika ali zastopnika osebe, ki je imetnik te blagovne znamke, brez imetnikovega pooblastila, ima slednji pravico, da zahteva prenos te registracije v svojo korist, razen če tak posrednik ali zastopnik upraviči svoje ravnanje.

Člen 19

Stvarnopravne pravice

1. Blagovne znamke Skupnosti se lahko neodvisno od podjetja dajo v zavarovanje ali pa so predmet stvarnopravnih pravic.
2. Na prijavo ene od strank se pravice iz odstavka 1 vpišejo v register in objavijo.

Člen 20

Izvršba

1. Blagovna znamka Skupnosti je lahko predmet izvršbe.
2. Kar zadeva izvršilni postopek glede blagovne znamke Skupnosti, imajo sodišča in organi držav članic, določeni v skladu s členom 16, izključno pristojnost.
3. Na zahtevo ene od strank se izvršba vpiše v register in objavi.

Člen 21

Postopki v primerih insolventnosti

1. Edini postopki v primerih insolventnosti, v katere je lahko vključena blagovna znamka Skupnosti, so tisti, ki se začnejo v državi članici, na ozemlju katere je središče dolžnikovih glavnih interesov.

Če pa je dolžnik zavarovalniška družba ali kreditna institucija, opredeljena v Direktivi 2001/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o reorganizaciji in prenehanju zavarovalnic⁽¹⁾ oziroma Direktivi 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij⁽²⁾, so edini postopki v primerih insolventnosti, v katere je lahko vključena blagovna znamka Skupnosti, tisti, ki se začnejo v državi članici, v kateri ima navedena družba ali institucija dovoljenje za poslovanje.

⁽¹⁾ UL L 110, 20.4.2001, str. 28.

⁽²⁾ UL L 125, 5.5.2001, str. 15.

2. V primeru skupnega imetništva blagovne znamke Skupnosti se odstavek 1 uporablja za delež skupnega imetnika.

3. Če je blagovna znamka Skupnosti vključena v postopke v primerih insolventnosti, se to na zahtevo pristojnega nacionalnega organa vpiše v register in objavi v biltenu blagovnih znamk Skupnosti iz člena 89.

Člen 22

Licence

1. Blagovna znamka Skupnosti se lahko licencira za nekatere ali vse blago in storitve, za katere je registrirana, in za vso Skupnost ali njen del. Licenca je lahko izključna ali neizključna.

2. Imetnik blagovne znamke Skupnosti lahko uveljavlja pravice iz te blagovne znamke proti pridobitelju licence, ki ravna v nasprotju s katero koli določbo v licenčni pogodbi v zvezi s:

- (a) trajanjem;
- (b) obliko, zajeto z registracijo, v kateri se lahko uporablja blagovna znamka;
- (c) naravo blaga ali storitev, za katere je podeljena licenca;
- (d) ozemljem, na katerem se blagovna znamka lahko uporabi, ali
- (e) kakovostjo proizvedenega blaga oziroma storitev, ki jih opravlja pridobitelj licence.

3. Brez vpliva na določbe licenčne pogodbe lahko pridobitelj licence začne postopek za kršitev blagovne znamke Skupnosti le, če se njen imetnik s tem strinja. Vendar pa lahko imetnik izključne licence začne tak postopek, če imetnik blagovne znamke po formalnem obvestilu sam ne začne postopka za ugotavljanje kršitev v ustreznem obdobju.

4. Pridobitelj licence ima zaradi pridobitve nadomestila za škodo, ki jo je utrpel, pravico poseči v postopek za ugotavljanje kršitev, ki ga sproži imetnik blagovne znamke Skupnosti.

5. Na zahtevo ene od strank se podelitev ali prenos licence v zvezi z blagovno znamko Skupnosti vpiše v register in objavi.

Člen 23

Posledice za tretje osebe

1. Pravna dejanja iz členov 17, 19 in 22 v zvezi z blagovno znamko Skupnosti učinkujejo proti tretjim osebam v vseh državah članicah šele po vpisu v register. Kljub vsemu pa imajo ta

dejanja pred vpisom učinek proti tretjim osebam, ki so pridobile pravice na blagovni znamki po dnevu takega dejanja, so pa za dejanje vedele na dan pridobitve pravic.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če oseba pridobi blagovno znamko Skupnosti ali pravico do blagovne znamke Skupnosti s prenosom celotnega podjetja ali s katerim koli drugim univerzalnim nasledstvom.

3. Posledice pravnih dejanj iz člena 20 proti tretjim osebam ureja zakon države članice, določen v skladu s členom 16.

4. Dokler ne začnejo veljati skupna pravila za države članice na področju stečaja, posledice stečaja za tretje stranke ali podobnega postopka ureja zakon države članice, v kateri je takšen postopek prvič začet v smislu nacionalne zakonodaje ali konvencij, ki se uporabljajo na tem področju.

Člen 24

Uporaba blagovne znamke Skupnosti kot predmeta premoženja

Členi 16 do 23 se uporabljajo za prijave za blagovne znamke Skupnosti.

NASLOV III

POSTOPEK PRIDOBITVE BLAGOVNE ZNAMKE SKUPNOSTI

ODDELEK 1

Vložitev prijav in zahteve, ki jim morajo ustrezati prijave

Člen 25

Vložitev prijav

1. Prijava blagovne znamke Skupnosti se po izbiri prijavitelja vložijo:

- (a) pri Uradu ali
- (b) pri glavnem uradu za industrijsko lastnino države članice ali pri Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino. Tako vložena prijava ima enak učinek, kot če bi bila istega dne vložena pri Uradu.

2. Če se prijava vložijo pri glavnem uradu za industrijsko lastnino države članice ali pri Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino, ta urad stori vse potrebno za posredovanje prijave Uradu v dveh tednih po vložitvi. Prijavitelju se lahko zaračuna

pristojbina, ki ne presega upravnih stroškov sprejetja in posredovanja prijave.

3. Prijave iz odstavka 2, ki jih Urad prejme več kakor dva meseca po vložitvi, se štejejo za vložene na dan, ko je prijava prispela v Urad.

4. Deset let po začetku veljavnosti Uredbe (ES) št. 40/94 Komisija sestavi poročilo o delovanju sistema vložitve prijav blagovne znamke Skupnosti in predloži za spremembe tega sistema.

Člen 26

Zahteve, ki jim morajo ustrezati prijave

1. Prijava blagovne znamke Skupnosti vsebuje:

- (a) zahtevo za registracijo blagovne znamke Skupnosti;
- (b) podatke o identiteti prijavitelja;
- (c) seznam blaga ali storitev, za katere je zahtevana registracija;
- (d) prikaz blagovne znamke.

2. Za prijavo blagovne znamke Skupnosti se plača prijavna pristojbina, in, če je to primerno, ena ali več vrst pristojbin glede na tip blaga.

3. Prijava blagovne znamke Skupnosti mora ustrezati zahtevam, določenim v izvedbeni uredbi iz člena 162(1) (v nadaljnjem besedilu „izvedbena uredba“).

Člen 27

Datum vložitve

Datum vložitve prijave blagovne znamke Skupnosti je datum, na katerega je vložnik vložil dokumente, ki vsebujejo podatke iz člena 26(1), pri Uradu oziroma v primeru, ko je bila prijava vložena pri glavnem uradu države članice ali Uradu Beneluksa za intelektualno lastnino, pri tem uradu, pod pogojem, da je plačal prijavno pristojbino v roku enega meseca po vložitvi zgoraj omenjenih dokumentov.

Člen 28

Klasifikacija

Blago in storitve, za katere se prijavijo blagovne znamke Skupnosti, se razvrstijo v skladu s sistemom klasifikacije, določenim z izvedbeno uredbo.

ODDELEK 2

Prednostna pravica

Člen 29

Prednostna pravica

1. Oseba, ki je pravilno vložila prijavo blagovne znamke v ali za katero koli državo članico Pariške konvencije ali Sporazuma o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije, ali njegovi pravni nasledniki imajo ob vložitvi prijave blagovne znamke Skupnosti za isto blagovno znamko glede blaga ali storitev, ki so enake ali zajete v tistih, za katere je vložena prijava, prednostno pravico v obdobju šestih mesecev od dneva vložitve prve prijave.

2. Vsaka vložitev, enakovredna redni nacionalni vložitvi v skladu z nacionalno zakonodajo države, v kateri je bila opravljena, ali vložitev po bilateralnih ali multilateralnih sporazumih, vzpostavi prednostno pravico.

3. Redna nacionalna vložitev pomeni vsako vložitev, ki zadostuje za določitev dneva, na katerega je bila prijava vložena, ne glede na to, kako je bila rešena.

4. Poznejša prijava blagovne znamke, ki je bila predmet prejšnje prve prijave za isto blago ali storitve in ki se vloži v ali v zvezi z isto državo, se šteje kot prva prijava za določanje prednosti, ob pogoju, da se na dan vložitve naslednje prijave prejšnja prijava umakne, opusti ali zavrne, ne da bi jo odprli za javnost in ne da bi ostale kake pravice, in ki ni bila osnova za zahtevo za priznanje prednostne pravice. Prejšnja prijava po tem ne sme biti več osnova za zahtevo za priznanje prednostne pravice.

5. Če je bila prijava prvič vložena v državi, ki ni članica Pariške konvencije ali Sporazuma o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije, se odstavki 1 do 4 uporabljajo le, kolikor ta država v skladu z objavljenimi ugotovitvami na podlagi prve vložitve zahteve pri Uradu in v skladu s pogoji, enakimi kot v tej uredbi, prizna prednostno pravico z enakovrednim učinkom.

Člen 30

Zahteva za priznanje prednostne pravice

Prijavitelj, ki zahteva priznanje prednostne pravice na podlagi prejšnje prijave, vloži izjavo o prednosti in prepis prejšnje prijave. Če slednja ni v enem od jezikov Skupnosti, prijavitelj vloži prevod prejšnje prijave v enem od teh jezikov.

Člen 31

Učinek prednostne pravice

Prednostna pravica učinkuje tako, da se za datum prednosti šteje datum vložitve prijave blagovne znamke Skupnosti pri ugotavljanju, katere pravice so prejšnje.

Člen 32

Enakovrednost vloge pri Skupnosti in vloge pri državi

Vložitev prijave blagovne znamke Skupnosti, ki ima določen datum vložitve, je v vseh državah članicah enakovredna pravilni nacionalni vlogi ob upoštevanju prednosti prijave blagovne znamke Skupnosti.

ODDELEK 3

Razstavna prednostna pravica

Člen 33

Razstavna prednostna pravica

1. Če je prijavitelj blagovne znamke Skupnosti razstavil blago ali storitve z blagovno znamko, za katero je vložil prijavo, na uradni ali uradno priznani mednarodni razstavi po Konvenciji o mednarodnih razstavah, podpisani 22. novembra 1928 v Parizu in zadnjič revidirani 30. novembra 1972, lahko, če vloži prijavo v šestih mesecih od prvega dne razstavitve blaga ali storitev pod blagovno znamko, ki jo je prijavil, zahteva prednostno pravico od tega dne v smislu člena 31.

2. Prijavitelj, ki zahteva prednostno pravico v skladu z odstavkom 1, mora predložiti dokazilo o razstavi blaga ali storitev pod blagovno znamko, ki jo je prijavil, pod pogoji, določenimi v izvedbeni uredbi.

3. Razstavna prednostna pravica, priznana v državi članici ali tretji državi, ne podaljša obdobja prednostne pravice, določenega v členu 29.

ODDELEK 4

Zahteva po prednosti starejše nacionalne blagovne znamke

Člen 34

Zahteva po prednosti starejše nacionalne blagovne znamke

1. Imetnik prejšnje blagovne znamke, registrirane v državi članici, vključno z blagovno znamko, registrirano v državah Beneluksa ali po mednarodnih sporazumih in z učinkom v državah članicah, ki zahteva za enako blagovno znamko, enako blagovni znamki Skupnosti, za blago ali storitve, ki so enake ali del tistih, za katere je bila registrirana prejšnja blagovna znamka, lahko za blagovno znamko Skupnosti zahteva prednost glede na prejšnjo blagovno znamko za državo članico, v kateri ali za katero je registrirana.

2. Edini učinek prednosti po tej uredbi je ta, da če se imetnik blagovne znamke Skupnosti odpove prejšnji blagovni znamki ali dopusti, da njena registracija poteče, se šteje, da ima še naprej iste pravice, kot bi jih imel, če bi bila prejšnja blagovna znamka še naprej registrirana.

3. Prednost, ki se zahteva za starejšo blagovno znamko Skupnosti, zapade, če je bila prejšnja starejša blagovna znamka, za katero se je zahtevala, razglašena za neveljavno ali nično, ali če se ji je imetnik odpovedal pred registracijo blagovne znamke Skupnosti.

Člen 35

Zahteva prednosti po registraciji blagovne znamke Skupnosti

1. Imetnik blagovne znamke Skupnosti, ki je imetnik starejše enake blagovne znamke, registrirane v državi članici, vključno z državami Beneluksa, ali starejše enake blagovne znamke z mednarodno registracijo, veljavno v državi članici, za blago ali storitve, enake blagu ali storitvam, za katere je bila registrirana starejša blagovna znamka ali je bila v njih zajeta, lahko zahteva prednost starejše blagovne znamke za državo članico, v kateri ali za katero je bila registrirana.

2. Uporabi se člen 34(2) in (3).

NASLOV IV

POSTOPEK REGISTRACIJE

ODDELEK 1

Preizkus prijav

Člen 36

Preizkus izpolnjevanja zahtev za prijavo

1. Urad preveri:

- (a) ali prijava blagovne znamke Skupnosti ustreza zahtevam o datumu vložitve prijave v skladu s členom 27;
- (b) ali prijava blagovne znamke Skupnosti ustreza zahtevam, določenim v tej uredbi, in zahtevam, določenim v izvedbeni uredbi;
- (c) če je to ustrezno, ali so bile pristojbine glede na tip blaga plačane v določenem roku.

2. Če prijava blagovne znamke Skupnosti ne ustreza zahtevam iz odstavka 1, Urad od prijavitelja zahteva, da v določenem roku odpravi pomanjkljivosti ali plača pristojbine.

3. Če se v tem roku pomanjkljivosti ne odpravijo ali pristojbine ne plačajo v skladu z odstavkom 1(a), se prijava ne obravnava kot prijava blagovne znamke Skupnosti. Če prijavitelj ravna po zahtevi Urada, Urad kot datum vložitve prijave šteje datum, ko so odpravljene pomanjkljivosti ali je poravnana pristojbina.

4. Če se pomanjkljivosti po odstavku 1(b) ne odpravijo v določenem roku, Urad prijavo zavrže.

5. Če se pristojbina po odstavku 1(c) ne plača v določenem roku, se prijava šteje za umaknjeno, razen če je jasno, katere tipe blaga ali storitev naj bi plačani znesek pokrival.

6. Če niso izpolnjene zahteve v zvezi z zahtevo po priznanju prednostne pravice, ima to za posledico izgubo prednostne pravice.

7. Če niso izpolnjene zahteve v zvezi z zahtevo po prednosti prejšnje nacionalne blagovne znamke, ima to za posledico izgubo te pravice za prijavo.

Člen 37

Preverjanje absolutnih razlogov za zavrnitev

1. Če blagovna znamka po členu 7 ne more biti registrirana za del ali celotno blago ali storitve, ki jih zajema prijava blagovne znamke Skupnosti, se prijava za to blago ali storitve zavrne.

2. Če blagovna znamka vsebuje element, ki ni razlikovalen, in če bi vključitev omenjenega elementa v blagovno znamko povzročila dvome glede obsega varstva blagovne znamke, lahko Urad kot pogoj za registracijo omenjene blagovne znamke zahteva, naj prijavitelj navede, da odklanja vsako izključno pravico do takšnega elementa. Vsaka odklonitev se objavi skupaj s prijavo ali registracijo blagovne znamke Skupnosti, odvisno od primera.

3. Prijava se ne zavrne, dokler prijavitelj ni dobil možnosti za umik ali spremembo prijave ali predložitev svojih pripomb.

ODDELEK 2

Poizvedba

Člen 38

Poizvedba

1. Ko Urad določi datum vložitve prijave, sestavi poročilo Skupnosti o poizvedbi, v katerem so navedene tiste odkrite starejše blagovne znamke Skupnosti ali prijave znamk Skupnosti,

ki se po členu 8 lahko navedejo kot razlog zoper registracijo prijavljene blagovne znamke Skupnosti.

2. Če ob vložitvi prijave blagovne znamke Skupnosti prijavitelj zahteva, da tudi glavni uradi za industrijsko lastnino držav članic pripravijo poročila o poizvedbi, in plača ustrezno pristojbino za poizvedbo v roku za plačilo pristojbine za vložitev, Urad takoj, ko se prijavijo blagovne znamke Skupnosti, odobri datum vložitve in pošlje kopijo prijave glavnemu uradu za industrijsko lastnino vsake države članice, ki je Urad obvestila o svoji odločitvi, da za prijave blagovnih znamk Skupnosti opravlja poizvedbe v lastnem registru znamk.

3. Vsak od glavnih uradov za industrijsko lastnino iz odstavka 2 Uradu v dveh mesecih po prejemu prijave blagovne znamke Skupnosti pošlje poročilo o poizvedbi, ki bodisi navaja odkrite starejše nacionalne blagovne znamke ali prijave znamk, ki se po členu 8 lahko uveljavljajo zoper registracijo blagovne znamke Skupnosti, za katero je vložena prijava, ali vključuje izjavo, da s poizvedbo niso odkrili nobenih takšnih pravic.

4. Poročila o poizvedbi iz odstavka 3 se pripravijo na standardnem obrazcu, ki ga sestavi Urad po posvetovanju z upravnim odborom iz člena 126(1) (v nadaljnjem besedilu „upravni odbor“). Osnovna vsebina tega obrazca se določi v izvedbeni uredbi.

5. Urad plača vsakemu glavnemu uradu za industrijsko lastnino znesek za vsako poročilo o poizvedbi, ki mu ga pošlje v skladu z odstavkom 3. Znesek, ki je za vsak urad enak, določi proračunski odbor z odločitvijo, sprejeto s tričetrtinsko večino predstavnikov držav članic.

6. Urad prijavitelju blagovne znamke Skupnosti brez odlašanja predloži poročilo Skupnosti o poizvedbi in vsa zahtevana nacionalna poročila o poizvedbi, ki jih je prejel v roku, določenem v odstavku 3.

7. Ob objavi prijave blagovne znamke Skupnosti, do katere ne sme priti pred iztekom enomesečnega obdobja od dneva, na katerega Urad prijavitelju predloži poročila o poizvedbi, Urad o objavi prijave blagovne znamke Skupnosti obvesti imetnike prejšnjih znamk Skupnosti ali prijav blagovne znamke Skupnosti, navedenih v poročilu Skupnosti o poizvedbi.

ODDELEK 3

Objava prijave

Člen 39

Objava prijave

1. Če so izpolnjeni pogoji, ki jih mora prijava blagovne znamke Skupnosti izpolnjevati, in če je obdobje iz člena 38(7) poteklo, se prijava objavi, če ni bila zavrnjena po členu 37.

2. Če se prijava po objavi zavrne po členu 37, se odločitev o zavrnitvi objavi, ko postane dokončna.

ODDELEK 4

Pripombe tretjih oseb in ugovor

Člen 40

Pripombe tretjih oseb

1. Po objavi prijave blagovne znamke Skupnosti lahko vsaka fizična ali pravna oseba in vsaka skupina ali telo, ki predstavlja izdelovalce, proizvajalce, izvajalce storitev, trgovce ali potrošnike, Uradu sporoči pisne pripombe, v katerih navede razloge, zaradi katerih naj se zlasti po členu 7 blagovna znamka po uradni dolžnosti ne registrira. Te osebe niso stranke v postopku pred Uradom.

2. Pripombe iz odstavka 1 se posredujejo prijavitelju, ki lahko nanje odgovori.

Člen 41

Ugovor

1. V treh mesecih od datuma objave prijave blagovne znamke Skupnosti lahko vložijo pisni ugovor zoper registracijo blagovne znamke, ki temelji na tem, da blagovna znamka ne more biti registrirana po členu 8:

- (a) imetniki prejšnje blagovne znamke iz člena 8(2), pa tudi imetniki licenc, ki jih pooblastijo imetniki teh znamk, v zvezi s členom 8(1) in (5);
- (b) imetniki znamk iz člena 8(3);
- (c) imetniki prejšnjih blagovnih znamk ali znakov iz člena 8(4) in osebe, ki imajo po zadevni nacionalni zakonodaji pooblastilo za izvrševanje teh pravic.

2. Ugovor zoper registracijo te blagovne znamke se lahko vloži, v skladu s pogoji iz odstavka 1, tudi v primeru objave spremenjene prijave v skladu z drugim stavkom člena 43(2).

3. Ugovor mora biti v pisni obliki in navajati razloge. Ugovor se šteje za pravilno vložena šele po plačilu pristojbine za ugovor. V roku, ki ga določi Urad, lahko vložnik ugovora v podporo svojemu primeru predloži dejstva, dokaze in vprašanja.

Člen 42

Preizkus ugovora

1. Pri preizkusu ugovora Urad pozove stranke, kolikokrat je to potrebno, da vložijo pripombe v roku, ki ga postavi Urad, o navedbah drugih strank ali o svojih navedbah.

2. Če tako zahteva prijavitelj, imetnik prejšnje blagovne znamke Skupnosti, ki je vložil pisni ugovor, priskrbi dokaz o tem, da se je v obdobju petih let pred datumom objave blagovne znamke Skupnosti prejšnja blagovna znamka Skupnosti resno in dejansko uporabljala v Skupnosti za blago ali storitve, za katere je registrirana in ki jih imetnik navaja kot razlog za ugovor, ali pa da obstajajo razlogi za neuporabo pod pogojem, da je bila prejšnja blagovna znamka Skupnosti na ta dan registrirana vsaj pet let. Če ustreznega dokazila ni, se ugovor zavrne. Če se je prejšnja blagovna znamka Skupnosti uporabljala le za del blaga ali storitev, za katere je registrirana, se za namene preizkusa ugovora šteje, da je registrirana le za ta del blaga ali storitev.

3. Odstavek 2 se uporabi za prejšnje nacionalne blagovne znamke iz člena 8(2)(a), pri čemer se uporaba v državi članici, v kateri je prejšnja nacionalna blagovna znamka varovana, zamenja z uporabo v Skupnosti.

4. Urad lahko, če se mu to zdi ustrezno, pozove stranke k poravnavi.

5. Če preizkus ugovora pokaže, da blagovna znamka ne more biti registrirana za del ali za vse blago ali storitve, za katero je bila vložena prijava blagovne znamke Skupnosti, se prijava zavrne za tisto blago ali storitve. V nasprotnem primeru se ugovor zavrne.

6. Odločitev o zavrnitvi prijave se objavi, ko postane dokončna.

ODDELEK 5

Umik, zožitev, sprememba in delitev prijave

Člen 43

Umik, zožitev in sprememba prijave

1. Prijavitelj lahko kadar koli umakne prijavo za blagovno znamko Skupnosti ali zoži seznam blaga ali storitev, ki jih ta

vsebuje. Če je bila prijava že objavljena, se objavi tudi umik ali zožitev.

2. Sicer se prijava blagovne znamke Skupnosti lahko spreminja na zahtevo prijavitelja le, če gre za popravek imena in naslova prijavitelja, napake v besedilu ali pri kopiranju ali očitne napake, pod pogojem, da tak popravek bistveno ne spremeni blagovne znamke ali razširi seznama blaga ali storitev. Če spremembe vplivajo na prikaz blagovne znamke ali seznam blaga ali storitev, do njih pa pride po objavi prijave, se prijava blagovne znamke objavi s spremembami.

Člen 44

Delitev prijave

1. Prijavitelj sme prijavo razdeliti, tako da izjavi, da bodo nekatere vrste blaga ali storitev, vključene v osnovno prijavo, predmet ene ali več prijav, ki so nastale iz delitve. Blago ali storitve v prijavi, ki nastane iz delitve, se ne smejo prekrivati z blagom ali storitvami, ki ostanejo v osnovni prijavi, ali tistimi, ki so vključene v prijave, nastale iz delitve.

2. Izjava o delitvi ni sprejemljiva:

(a) če je bil zoper osnovno prijavo vložen ugovor in prijava, ki nastane iz delitve, povzroči delitev med vrstami blaga ali storitev, ki so predmet ugovora, dokler odločba oddelka za ugovore ni dokončna ali pa se postopek ugovora drugače dokončno zaključi;

(b) v obdobjih, določenih v izvedbeni uredbi.

3. Izjava o delitvi mora biti skladna z določbami izvedbene uredbe.

4. Za izjavo o delitvi je treba plačati pristojbino. Dokler se pristojbina ne plača, se izjava ne šteje za vloženo.

5. Delitev začne veljati na dan, ko je vpisana v spis Urada o osnovni prijavi.

6. Šteje se, da so se vse predložene zahteve in prijave ter vse pristojbine, plačane za osnovno prijavo pred dnem, ko Urad prejme izjavo o delitvi, predložile ali plačale tudi za prijavo ali prijave, ki nastanejo iz delitve. Pristojbine za osnovno prijavo, ki so se ustrezno plačale pred dnem prejema izjave o delitvi, se ne povrnejo.

7. Prijava, ki nastane iz delitve, ohrani datum vložitve ter vse datume prednostne pravice in datum prednosti osnovne prijave.

ODDELEK 6

Registracija

Člen 45

Registracija

Če prijava ustreza zahtevam te uredbe in če v roku iz člena 41(1) nihče ni vložil pisnega ugovora ali če je bil ugovor zavržen z dokončno odločbo, se blagovna znamka registrira kot blagovna znamka Skupnosti, pod pogojem, da je bila pristojbina za registracijo plačana v določenem roku. Če se pristojbina v tem obdobju ne plača, se šteje, da je prijava umaknjena.

NASLOV V

**TRAJANJE, PODALJŠANJE, SPREMEMBA IN DELITEV
BLAGOVNIH ZNAMK SKUPNOSTI**

Člen 46

Trajanje registracije

Blagovne znamke Skupnosti se registrirajo za obdobje desetih let od datuma vložitve prijave. Registracija se lahko podaljša v skladu s členom 47 za nadaljnja desetletna obdobja.

Člen 47

Podaljšanje

1. Registracija blagovne znamke Skupnosti se podaljša na zahtevo imetnika blagovne znamke ali katere koli osebe, ki jo imetnik izrecno pooblasti, pod pogojem, da so pristojbine plačane.

2. Urad obvesti imetnika blagovne znamke Skupnosti in vse osebe z registrirano pravico na blagovni znamki Skupnosti o poteku trajanja registracije v ustreznem roku pred potekom. Urad ni odgovoren, če se ti podatki ne preskrbijo.

3. Zahtevo za podaljšanje je treba oddati v roku šestih mesecev, ki se izteče na zadnji dan meseca, v katerem varstvo preneha. Tudi pristojbine se plačajo v tem roku. Če do tega ne pride, se zahteva lahko vložiti in pristojbina plača v nadaljnjih šestih mesecih po datumu iz prvega stavka, pod pogojem, da se v tem nadaljnjem obdobju plača dodatna pristojbina.

4. Če se vložijo prijava in plača pristojbina le za nekatere vrste blaga ali storitev, za katere je registrirana blagovna znamka Skupnosti, se registracija podaljša le za to blago ali storitve.

5. Podaljšanje začne veljati od datuma, ki sledi datumu, na katerega se izteče obstoječa registracija. Podaljšanje se registrira.

Člen 48

Sprememba

1. Blagovna znamka Skupnosti se v registru ne spreminja v obdobju trajanja registracije ali njenega podaljšanja.

2. Ne glede na to pa se lahko, če blagovna znamka Skupnosti vsebuje ime in naslov imetnika, vsako spremembo, ki bistveno ne prizadene identitete blagovne znamke, kot je prvotno registrirana, registrira na zahtevo imetnika.

3. Objava registracije ali spremembe vsebuje predstavitev spremenjene blagovne znamke Skupnosti. Tretje osebe, katerih pravice so pri spremembi lahko prizadete, lahko izpodbijajo registracijo spremembe v obdobju treh mesecev po objavi.

Člen 49

Delitev registracije

1. Imetnik blagovne znamke Skupnosti sme registracijo razdeliti z izjavo, da bodo nekatere vrste blaga ali storitev, vključene v osnovno registracijo, predmet ene ali več registracij, ki so nastale iz delitve. Blago ali storitve v registraciji, ki nastane iz delitve, se ne smejo prekrivati z blagom ali storitvami, ki ostanejo v osnovni registraciji, ali s tistimi, ki so vključene v druge registracije, nastale iz delitve.

2. Izjava o delitvi se ne sprejme:

(a) če je bila zoper osnovno registracijo vložena zahteva za razveljavitev pravic ali zahteva za ugotovitev ničnosti in izjava o delitvi povzroči delitev med vrstami blaga ali storitev, ki so predmet zahteve za razveljavitev pravic ali zahteve za ugotovitev ničnosti, dokler odločba oddelka za izbris ni dokončna ali pa se postopek dokončno zaključi drugače;

(b) če je bila v sporu pred sodiščem za blagovne znamke Skupnosti vložena nasprotna tožba za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti in izjava o delitvi povzroči delitev med vrstami blaga ali storitev, ki so predmet nasprotne tožbe, dokler se na podlagi člena 100(6) sodba sodišča za blagovne znamke Skupnosti ne vpiše v register.

3. Izjava o delitvi mora biti skladna z določbami izvedbene uredbe.

4. Za izjavo o delitvi je treba plačati pristojbino. Dokler se pristojbina ne plača, izjava ne šteje za vloženo.

5. Delitev začne veljati na dan vpisa v register.

6. Šteje se, da so se vse predložene zahteve in prijave ter vse pristojbine, plačane za osnovno registracijo pred dnem, ko Urad prejme izjavo o delitvi, predložile ali plačale tudi za registracijo

ali registracije, ki so nastale po delitvi. Pristojbine za osnovno registracijo, ki so se ustrezno plačale pred dnevom prejema izjave o delitvi, se ne povrnejo.

7. Registracija, ki nastane po delitvi, ohrani datum vložitve ter vse datume prednostne pravice in datum prednosti starejše osnovne registracije.

NASLOV VI

ODPOVED, RAZVELJAVITEV IN NIČNOST

ODDELEK 1

Odpoved

Člen 50

Odpoved

1. Blagovni znamki Skupnosti se lahko imetnik odpove za vse ali le nekatere vrste blaga ali storitev, za katere je registrirana.

2. Odpoved Uradu pisno prijavi imetnik blagovne znamke. Učinkovati začne, ko se vpiše v register.

3. Odpoved se vpiše le s privoljenjem imetnika pravice, vpisanega v register. Če je licenca registrirana, se odpoved v register vpiše le, če imetnik blagovne znamke dokaže, da je pridobitelj licence obvestil o svoji nameri o odpovedi; ta vpis se opravi ob izteku obdobja, ki ga predpiše izvedbena uredba.

ODDELEK 2

Razlogi za razveljavitev

Člen 51

Razlogi za razveljavitev

1. Pravice imetnika blagovne znamke Skupnosti se razveljavijo na podlagi zahteve pri Uradu ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic:

(a) če se v neprekinjenem obdobju petih let blagovna znamka ni uporabljala v prvotni namen v Skupnosti za označevanje blaga ali storitev, za katere je registrirana, in za neuporabo ne obstajajo upravičeni razlogi; vendar pa nihče ne more zahtevati, naj se imetnikove pravice na blagovni znamki razveljavijo, če je imetnik v obdobju med iztekom

petletnega obdobja in vložitev zahteve ali nasprotne tožbe začel ali ponovno začel resno in dejansko uporabljati blagovno znamko; začetek ponovne uporabe v obdobju treh mesecev pred vložitev zahteve ali nasprotne tožbe, ki se je začelo najkasneje ob izteku neprekinjenega obdobja petih let neuporabe, pa se ne upošteva, če do priprav na uporabo ali ponovno uporabo pride šele potem, ko imetnik spozna, da lahko kdo vloži zahtevo za razveljavitev ali nasprotno tožbo;

(b) če je blagovna znamka zaradi dejanj ali opustitev imetnika v gospodarskem prometu postala obča oznaka za proizvod ali storitve, za katere je registrirana;

(c) če zaradi uporabe blagovne znamke s strani imetnika ali z njegovim soglasjem za blago ali storitve, za katere je registrirana, obstaja verjetnost zmede v javnosti, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora tega blaga ali storitev.

2. Če razlogi za razveljavitev pravic obstajajo le za nekatere vrste blaga ali storitev, za katere je registrirana blagovna znamka Skupnosti, se pravice imetnika razveljavijo le za te vrste blaga in storitev.

ODDELEK 3

Razlogi za ničnost

Člen 52

Absolutni razlogi za ničnost

1. Blagovna znamka Skupnosti se razglasi za nično na podlagi zahteve, vložene pri Uradu ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic,

(a) če je bila blagovna znamka Skupnosti registrirana v nasprotju z določbami člena 7;

(b) če prijavitelj ni ravnal v dobri veri ob vložitvi prijave blagovne znamke.

2. Če je bila blagovna znamka Skupnosti registrirana ob kršitvi določb člena 7(1)(b), (c) ali (d), se kljub temu ne more razglasiti za nično, če je zaradi uporabe po registraciji pridobila razlikovalen značaj za blago ali storitve, za katere je registrirana.

3. Če razlog za ničnost zadeva le nekatere vrste blaga ali storitev, za katere je registrirana blagovna znamka Skupnosti, se blagovna znamka razglasi za nično le za to blago ali storitve.

Člen 53

Relativni razlogi za ničnost

1. Blagovna znamka Skupnosti se razglasi za nično na podlagi zahteve, vložene pri Uradu, ali nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic:

- (a) če obstaja prejšnja blagovna znamka iz člena 8(2) in so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 ali odstavka 5 omenjenega člena;
- (b) če obstaja blagovna znamka iz člena 8(3) in so izpolnjeni pogoji iz omenjenega odstavka;
- (c) če obstaja prejšnja pravica iz člena 8(4) in so izpolnjeni pogoji iz omenjenega odstavka.

2. Blagovna znamka Skupnosti se razglasi za nično tudi na podlagi zahteve Uradu ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic, če se uporaba takšne blagovne znamke lahko prepove na podlagi druge prejšnje pravice v skladu z zakonodajo Skupnosti ali nacionalnim pravom, ki ureja varstvo in še zlasti:

- (a) pravice do imena;
- (b) pravice do osebne podobe;
- (c) avtorske pravice;
- (d) pravice industrijske lastnine.

3. Blagovne znamke Skupnosti se ne sme razglasiti za nično, če imetnik pravice iz odstavka 1 in 2 izrecno soglaša z registracijo blagovne znamke Skupnosti pred vložitvijo zahteve za ugotovitev ničnosti ali nasprotne tožbe.

4. Če je imetnik ene pravic iz odstavka 1 ali 2 vložil zahtevo za ugotovitev ničnosti blagovne znamke Skupnosti ali vložil nasprotno tožbo v postopku zaradi kršitve pravic, ne more vložiti nove zahteve za ugotovitev ničnosti ali vložiti nasprotne tožbe na podlagi druge pravice, na katero bi se lahko skliceval v podporo svoji prvi zahtevi ali nasprotni tožbi.

5. Uporabi se člen 52(3).

Člen 54

Zožitev zaradi pristanka

1. Če je imetnik blagovne znamke Skupnosti pristal za obdobje petih zaporednih let v uporabo poznejše blagovne znamke Skupnosti in se ob tem zavedal te uporabe, ni več upravičen na podlagi prejšnje blagovne znamke do vložitve zahteve za ugotovitev, da je poznejša blagovna znamka nična, ali do ugovaranja uporabi poznejše blagovne znamke za blago in

storitve, za katere se je uporabljala poznejša blagovna znamka, razen če je do vložitve zahteve za registracijo poznejše blagovne znamke Skupnosti prišlo v slabi veri.

2. Če je imetnik prejšnje nacionalne blagovne znamke iz člena 8(2) ali drugega prejšnjega znaka iz člena 8(4), za dobo petih zaporednih let privolil v uporabo poznejše blagovne znamke Skupnosti v državi članici, v kateri je prejšnja blagovna znamka ali znak varovan, medtem ko se je takšne uporabe zavedal, na podlagi prejšnje blagovne znamke ali prejšnjega znaka ni več upravičen do zahteve za ugotovitev, da je poznejša blagovna znamka nična, ali do ugovaranja uporabi poznejše blagovne znamke za blago ali storitve, za katere se uporablja poznejša blagovna znamka, razen če je do vložitve zahteve za registracijo poznejše blagovne znamke Skupnosti prišlo v slabi veri.

3. V primerih iz odstavkov 1 in 2 imetnik poznejše blagovne znamke Skupnosti ni upravičen, da ugovarja uporabi prejšnje pravice, čeprav se ta pravica ne more več uveljavljati nasproti poznejši blagovni znamki Skupnosti.

ODDELEK 4

Posledice razveljavitve in ničnosti

Člen 55

Posledice razveljavitve in ničnosti

1. Šteje se, da od dne vložitve zahteve za razveljavitve ali nasprotne tožbe blagovna znamka Skupnosti ni imela učinkov, določenih s to uredbo. Zgodnejši datum, na katerega je prišlo do enega izmed razlogov za razveljavitve, se lahko določi na zahtevo ene od strank.

2. Šteje se, da blagovna znamka Skupnosti od začetka ni imela učinkov, opredeljenih v tej uredbi, če se blagovna znamka razglasi za nično.

3. V skladu z nacionalnimi določbami v zvezi bodisi z zahtevami po povračilu za škodo zaradi malomarnosti ali slabe vere imetnika blagovne znamke bodisi z neupravičeno obogatitvijo, retroaktivni učinek razveljavitve ali ničnosti blagovne znamke ne vpliva na:

- (a) katero koli odločbo o kršitvi pravic, ki je dokončna in je bila izvršena pred razveljavitvijo ali ugotovitvijo ničnosti;
- (b) katero koli pogodbo, sklenjeno pred razveljavitvijo ali ugotovitvijo ničnosti, če je bila izvršena pred to odločbo; vendar pa se lahko zahteva na podlagi pravičnosti povračilo zneskov, plačanih po ustrezni pogodbi, v obsegu, ki ga upravičujejo okoliščine.

ODDELEK 5

Postopki urada v zvezi z razveljavitvijo ali ničnostjo

Člen 56

Zahteva za razveljavitev ali zahteva za ugotovitev ničnosti

1. Zahteva za razveljavitev pravic imetnika blagovne znamke Skupnosti ali za ugotovitev, da je blagovna znamka nična, se lahko vložijo pri Uradu v naslednjih primerih:

- (a) če se uporabita člena 51 in 52, katera koli fizična ali pravna oseba in katera koli skupina ali telo, ustanovljeno za predstavljanje interesov proizvajalcev, izdelovalcev, izvajalcev storitev, trgovcev ali porabnikov, ki je po pravu, ki velja zanj, sposoben biti stranka v postopku;
- (b) če se uporabi člen 53(1), osebe iz člena 41(1);
- (c) če se uporabi člen 53(2), imetniki prejšnjih pravic po isti določbi ali osebe, ki so po pravu zadevne države članice upravičeni do izvrševanja zadevnih pravic.

2. Prijava se vložijo v obliki pisne obrazložene izjave. Dokler se ne plača pristojbina, se prijava ne šteje za vloženo.

3. Zahteva za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti ni dopustna, če je bila zahteva na podlagi istega predmeta in pravnega temelja, ki je vključevala iste stranke, že obravnavana na sodišču v državi članici in postala pravnomočna.

Člen 57

Preizkus zahteve

1. Med preizkusom zahteve za razveljavitev pravic ali ugotovitev ničnosti Urad povabi stranko tolikokrat, kot je potrebno, da podajo svoje pripombe v roku, ki ga določi Urad, o navedbah drugih strank ali o svojih navedbah.

2. Če imetnik blagovne znamke Skupnosti to zahteva, mora imetnik prejšnje blagovne znamke Skupnosti, ki je stranka v postopkih za ugotavljanje ničnosti, priskrbeti dokaz, da je v obdobju pet let pred datumom vložitve zahteve za ugotovitev ničnosti prejšnjo blagovno znamko Skupnosti resno in dejansko uporabljal v Skupnosti v zvezi z blagom ali storitvami, za katere je registrirana in ki jih navaja kot razlog za svojo zahtevo, ali da obstajajo ustrezni razlogi za neuporabo, če je bila na ta datum prejšnja znaka Skupnosti registrirana ne več kot pet let. Če je bila na datum objave prijave blagovne znamke Skupnosti prejšnja blagovna znamka Skupnosti registrirana ne več kot pet let, mora imetnik prejšnje blagovne znamke Skupnosti dodatno priskrbeti še dokaz, da so bili pogoji iz člena 42(2) izpolnjeni na ta datum. Če takega dokaza ni, se zahteva za ugotovitev ničnosti zavrže. Če

je bila prejšnja blagovna znamka Skupnosti uporabljena v zvezi samo z delom blaga ali storitev, za katere je registrirana, se za namene preizkusa zahteve za ugotovitev ničnosti šteje, da je bila registrirana le za ta del blaga ali storitev.

3. Odstavek 2 se uporablja za prejšnjo nacionalno blagovno znamko po členu 8(2)(a), pri čemer se uporaba v državi članici, v kateri je prejšnja nacionalna blagovna znamka varovana, zamenja z uporabo v Skupnosti.

4. Urad lahko, če meni, da je to ustrezno, povabi stranke k poravnavi.

5. Če preizkus zahteve za razveljavitev pravic ali ugotovitev ničnosti pokaže, da se blagovna znamka ne bi smela registrirati za nekatere ali vse blago ali storitve, za katere je registrirana, se pravice imetnika blagovne znamke Skupnosti razveljavijo ali razglasijo za nične za to blago ali storitve. V nasprotnem primeru se zahteva za razveljavitev pravic ali ugotovitev ničnosti zavrže.

6. Odločba urada o zahtevi za razveljavitev pravic ali zahtevi za ugotovitev ničnosti se vpiše v register, ko postane dokončna.

NASLOV VII

PRITOŽBA

Člen 58

Odločbe, zoper katere se lahko vložijo pritožba

1. Pritožba se lahko vložijo zoper odločbe preizkuševalcev, oddelkov za ugovore, oddelkov za upravljanje blagovnih znamk in pravne zadeve ter oddelkov za izbris. Pritožba zadrži izvršitev.

2. Zoper odločbo, ki ne zaključi postopka glede ene od strank, se je mogoče pritožiti le v pritožbi zoper končno odločbo, razen če odločba dopušča ločeno pritožbo.

Člen 59

Osebe s pravico do pritožbe in s pravico biti stranka v pritožbenem postopku

Pravico do pritožbe ima vsaka stranka v postopku, ki jo odločba prizadene. Vsaka druga stranka v postopku ima pravico biti stranka v pritožbenem postopku.

Člen 60

Rok in oblika pritožbe

Pritožba se pisno vložijo pri Uradu v dveh mesecih po datumu obvestila o odločbi, zoper katero je vložena pritožba. Šteje se, da

je pritožba vložena šele, ko je plačana pristojbina za pritožbo. V roku štirih mesecev po datumu obvestila o odločbi je treba vložiti pisno izjavo, ki navaja vzroke za pritožbo.

Člen 61

Preizkus odločb v primerih ex parte

1. Če je stranka, ki je vložila pritožbo, edina stranka v postopku in če oddelek, katerega odločba se izpodbija, meni, da je pritožba dopustna in utemeljena, oddelek popravi svojo odločbo.
2. Če se odločba v roku enega meseca po prejemu izjave z vzroki za pritožbo ne popravi, se pritožba izroči odboru za pritožbe brez odlašanja in brez vsebinskih pripomb.

Člen 62

Preizkus odločb v primerih inter partes

1. Če stranki, ki je vložila pritožbo, ugovarja druga stranka in če oddelek, katerega odločba se izpodbija, meni, da je pritožba dopustna in utemeljena, oddelek popravi svojo odločbo.
2. Odločba se lahko popravi le, če oddelek, katerega odločba se izpodbija, uradno obvesti drugo stranko o svoji nameri popraviti odločbo in ta v dveh mesecih po dnevu prejema uradnega obvestila v to privoli.
3. Če v dveh mesecih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 2 druga stranka ne privoli v popravek izpodbijane odločbe in v tem smislu da izjavo ali v določenem roku ne da izjave, se pritožba izroči odboru za pritožbe brez odlašanja in brez vsebinskih pripomb.
4. Če pa oddelek, katerega odločba se izpodbija, meni, da pritožba ni dopustna in utemeljena, v enem mesecu po prejemu izjave z vzroki za pritožbo namesto sprejetja ukrepov, predvidenih v odstavkih 2 in 3, izroči pritožbo odboru za pritožbe brez odlašanja in brez vsebinskih pripomb.

Člen 63

Preverjanje pritožbe

1. Če je pritožba dopustna, odbor za pritožbe preveri, ali je pritožba utemeljena.
2. Med preverjanjem pritožbe odbor za pritožbe povabi stranke tolikokrat kolikor je potrebno, da v določenem roku predstavijo svoja stališča o odločitvah odbora ali o vlogah nasprotnih strank.

Člen 64

Odločitev o pritožbi

1. Po preučitvi utemeljenosti pritožbe odbor za pritožbe odloči o pritožbi. Odbor za pritožbe lahko izvršuje katero koli

pooblastilo v pristojnosti oddelka, ki je izdal odločbo zoper katero je bila vložena pritožba, ali pa preda primer temu oddelku v nadaljnjo obravnavo.

2. Če odbor za pritožbe preda primer v nadaljnjo obravnavo oddelku, ki je izdal odločbo zoper katero je bila vložena pritožba, je ta oddelek vezan na izrek in razloge za odločitev odbora za pritožbe, če so dejstva enaka.

3. Odločitve odborov za pritožbe učinkujejo le od dne, ko poteče rok iz člena 65(5), ali v primeru, da je bila v tem obdobju vložena tožba pri Sodišču, od dne ko je bila ta tožba zavržena.

Člen 65

Tožbe pri Sodišču

1. Proti odločbam odborov za pritožbe glede pritožb se lahko vložijo tožbe pri Sodišču.
2. Tožba se lahko vložijo zaradi kršitve pravil o pristojnosti, kršitve bistvenih določb postopka, kršitve Pogodbe, te uredbe ali katerega koli pravnega pravila v zvezi z njihovo uporabo ali zaradi zlorabe pooblastil.
3. Sodišče je pristojno za razveljavitev ali spremembo izpodbijane odločbe.
4. Tožbo lahko vložijo vsaka stranka v postopku, prizadeta z odločitvijo odbora za pritožbe.
5. Tožba se vložijo pri Sodišču v dveh mesecih po datumu obvestila o odločbi odbora za pritožbe.
6. Urad mora storiti vse, kar je potrebno, da izvrši sodbo Sodišča.

NASLOV VIII

KOLEKTIVNE BLAGOVNE ZNAMKE SKUPNOSTI

Člen 66

Kolektivne blagovne znamke Skupnosti

1. Kolektivna blagovna znamka Skupnosti je blagovna znamka Skupnosti, ki se uporablja za in je sposobna razlikovati blago ali storitve članov združenja, ki je nosilec blagovne znamke, od blaga ali storitev drugih podjetij. Združenja izdelovalcev, proizvajalcev, izvajalcev storitev ali trgovcev, ki imajo po pravu, ki velja zanje, sposobnost, da imajo pravice in obveznosti vseh vrst, pravice do sklepanja pogodb ali izvrševanja drugih pravnih

dejanj ter sposobnost, da tožijo in so tožene, pa tudi javnopravne osebe, lahko vložijo prijavo kolektivne blagovne znamke Skupnosti.

2. Z odstopanjem od člena 7(1)(c) so znaki in označbe, ki v gospodarskem prometu lahko označujejo geografski izvor blaga ali storitev, lahko kolektivne blagovne znamke Skupnosti v smislu odstavka 1. Kolektivna blagovna znamka ne daje nosilcu pravice, da tretji osebi prepove uporabo teh znakov ali označb v gospodarskem prometu, če jih ta uporablja v skladu z dobrimi poslovnimi običaji; še zlasti se taka blagovna znamka ne more uveljavljati nasproti tretji stranki, ki ima pravico do geografskega imena.

3. Določbe te uredbe se uporabljajo za kolektivne blagovne znamke Skupnosti, razen če členi 67 do 74 določajo drugače.

Člen 67

Pravilnik o uporabi blagovne znamke

1. Prijavitelj kolektivne blagovne znamke Skupnosti mora v določenem roku predložiti pravilnik, ki ureja njeno uporabo.

2. Pravilnik o uporabi določi osebe, upravičene do uporabe blagovne znamke, pogoje za pridobitev članstva in, če obstajajo, pogoje za uporabo blagovne znamke vključno s sankcijami. Pravilnik o uporabi blagovne znamke iz člena 66(2) morajo vsaki osebi, katere blago ali storitve izvirajo iz zadevnega geografskega območja, omogočiti, da postane član združenja, ki je nosilec blagovne znamke.

Člen 68

Zavrnitev prijave

1. Poleg razlogov za zavrnitev prijave blagovne znamke Skupnosti iz členov 36 in 37 se prijava kolektivne blagovne znamke Skupnosti zavrne, če ne ustreza določbam člena 66 ali 67 ali če pravilnik o uporabi nasprotuje javnemu redu ali sprejetim moralnim načelom.

2. Prijava kolektivne blagovne znamke Skupnosti se zavrne tudi v primeru, če obstaja verjetnost zmede v javnosti glede značaja ali pomena blagovne znamke, še zlasti, če je verjetno, da jo bodo razumeli kot nekaj drugega kot kolektivno blagovno znamko.

3. Prijava se ne zavrne, če prijavitelj s spremembo pravilnika o uporabi zadosti zahtevam iz odstavkov 1 in 2.

Člen 69

Mnenja tretjih oseb

Poleg primerov iz člena 40 lahko vsaka oseba, skupina ali telo iz istega člena Uradu predloži pisna mnenja, ki temeljijo na razlogih iz člena 68, zaradi katerih bi se morala prijava za kolektivno blagovno znamko Skupnosti zavrniti.

Člen 70

Uporaba blagovne znamke

Uporaba kolektivne blagovne znamke Skupnosti s strani katere koli osebe, upravičene do njene uporabe, mora ustrezati zahtevam te uredbe pod pogojem, da so izpolnjeni drugi pogoji, ki jih nalaga ta uredba glede uporabe znamk Skupnosti.

Člen 71

Sprememba pravilnika o uporabi blagovne znamke

1. Nosilec kolektivne blagovne znamke Skupnosti mora Uradu predložiti vse spremembe pravilnika o uporabi.

2. Sprememba se v register ne vpiše, če spremenjena pravila ne izpolnjujejo zahtev iz člena 67 ali vsebujejo enega od razlogov za zavrnitev iz člena 68.

3. Člen 69 se uporablja za spremenjeni pravilnik o uporabi.

4. Za namene uporabe te uredbe spremembe pravilnika o uporabi začnejo veljati šele z datumom vpisa opombe o spremembi v register.

Člen 72

Osebe, upravičene do vložitve tožbe zaradi kršitve pravic

1. Določbe iz člena 22(3) in (4), ki zadevajo pravice pridobiteljev licenc, se uporabljajo za vsako osebo, ki je upravičena do uporabe kolektivne blagovne znamke Skupnosti.

2. Nosilec kolektivne blagovne znamke Skupnosti ima pravico, da zahteva nadomestilo v imenu oseb, ki so upravičene do uporabe blagovne znamke, če so utrpeli škodo kot posledico neupravičene uporabe blagovne znamke.

Člen 73

Razlogi za razveljavitev

Poleg razlogov za razveljavitev iz člena 51 se pravice nosilca kolektivne blagovne znamke Skupnosti razveljavijo ob pritožbi Uradu ali na osnovi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitev pravic, če:

- (a) imetnik ne izvede razumnih ukrepov, da bi preprečil uporabo blagovne znamke na način, ki ni združljiv s pogoji uporabe, če ti obstajajo, zapisanimi v pravilniku o uporabi ali v spremembah le-tega, ki so bile, če je bilo to primerno, vpisane v registru;
- (b) bi zaradi načina, na katerega je nosilec blagovno znamko uporabljal, ta lahko začela povzročati zmedo v javnosti na način iz člena 68(2);
- (c) je bila sprememba pravilnika o uporabi blagovne znamke vpisana v register zaradi kršitve določb iz člena 71(2), razen če nosilec blagovne znamke z nadaljnjo spremembo pravilnika o uporabi uspe ugoditi zahtevam teh določb.

Člen 74

Razlogi za ničnost

Poleg razlogov za ničnost iz členov 52 in 53 se kolektivna blagovna znamka Skupnosti, registrirana zaradi kršitve določb člena 68, razglasi za nično ob zahtevi Uradu ali na podlagi nasprotne tožbe v postopku zaradi kršitve pravic, razen če nosilec blagovne znamke s spremembo pravilnika o uporabi izpolni zahteve teh določb.

NASLOV IX

POSTOPEK

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 75

Obrazložitev odločb

V odločbah Urada se navedejo razlogi, na katerih odločbe temeljijo. Temeljijo lahko le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.

Člen 76

Preučevanje dejstev s strani Urada po uradni dolžnosti

1. V postopku Urad preveri dejstva po uradni dolžnosti; vendar pa je Urad v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije pri tem preizkusu omejen na zahtevani ukrep in na dejstva, dokaze in navedbe, ki so jih podale stranke.

2. Urad lahko spregleda dejstva, na katere se stranke niso sklicevale, ali dokaze, ki jih zadevne stranke niso predložile v ustreznem času.

Člen 77

Ustni postopki

1. Če Urad presodi, da bi ustni postopek zadoščal, se ta odvija ali na pobudo Urada ali na zahtevo katere koli stranke v postopku.

2. Ustni postopek pred preizkuševalci, oddelkom za ugovore in oddelkom za upravljanje z blagovna znamkami in pravne zadeve ni javen.

3. Ustni postopek, vključno z razglasitvijo odločbe, je javen pred oddelkom za izbris in odborom za pritožbe, razen če se oddelkom, pred katerim se postopek odvija, ne odloči drugače v primerih, ko bi prisotnost javnosti lahko povzročila resno in neupravičeno škodo, še zlasti stranki v postopku.

Člen 78

Pridobivanje dokazov

1. Pri vsakem postopku pred Uradom se lahko dokazi dajejo ali pridobivajo na naslednje načine:

- (a) zaslišanje strank;
- (b) zahteva po informacijah;
- (c) predložitev dokumentov in posameznih dokazov;
- (d) zaslišanje prič;
- (e) izvedenska mnenja;
- (f) zaprisežene ali potrjene pisne izjave ali izjave, ki imajo podoben učinek po zakonu države, v kateri je izjava sestavljena.

2. Ustrezni oddelek lahko enega svojih članov pooblasti za to, da preuči predložene dokaze.

3. Če se Uradu zdi nujno, da stranka, priča ali izvedenec ustno predloži dokaze, zadevni osebi izda uradni poziv, da se mora zglasiti pri njem.

4. Stranke se obvestijo o zaslišanju prič ali izvedenca pred Uradom. Imajo pravico, da so prisotne in da priči ali izvedencu zastavljajo vprašanja.

Člen 79

Obveščanje

Urad po uradni dolžnosti obvesti zadevne osebe o odločbah in uradnih pozivih ter o vsakem obvestilu ali drugem sporočilu, za katerega je določen rok ali o katerem morajo biti zadevne osebe obveščene po drugih določbah te uredbe ali izvedbene uredbe ali za katere je tako je odredil predstojnik Urada.

Člen 80

Razveljavitev odločb

1. Če Urad opravi vpis v register ali sprejme odločbo z očitno kršitvijo določb postopka, ki mu jo je mogoče pripisati, zagotovi, da se vpis izbriše ali odločitev razveljavi. Če je v postopku samo ena stranka in vpis ali dejanje vpliva na njene pravice, se izbris ali razveljavitev odredi tudi, če kršitev za stranko ni bila očitna.

2. Izbris ali razveljavitev iz odstavka 1 odredi po uradni dolžnosti ali na zahtevo ene od strank v postopku oddelkom, ki je opravil vpis ali sprejel odločbo. Izbris ali razveljavitev se odredi v šestih mesecih po dnevu vpisa v register ali sprejetja odločbe,

po posvetovanju s strankami v postopku in morebitnimi imetniki pravic do obravnavane blagovne znamke Skupnosti, ki so vpisane v register.

3. Ta člen ne posega v pravico strank do pritožbe po členih 58 in 65 ali do možnosti, da po postopku in pod pogoji, določenimi v izvedbeni uredbi, dosežejo popravek jezikovnih napak ali napak pri prepisu in očitnih napak v odločbah Urada ali napak pri registraciji blagovne znamke ali objavi registracije, ki jih je mogoče pripisati Uradu.

Člen 81

Vrnitev v prejšnje stanje

1. Prijavitelj ali imetnik blagovne znamke Skupnosti ali katera koli druga stranka v postopku pred Uradom, ki kljub skrbnemu ravnanju, ki so ga zahtevale okoliščine, ni mogla upoštevati časovnega roka, na podlagi zahteve ponovno pridobi pravice, če to neupoštevanje na podlagi določb te uredbe neposredno povzroči izgubo katere koli pravice ali pravnega sredstva.

2. Zahteva mora biti vložena v pisni obliki v roku dveh mesecev od prenehanja vzroka za neupoštevanje časovnega roka. Zamujeno dejanje je treba opraviti v tem roku. Zahteva se sprejme le v roku enega leta po poteku neupoštevanega časovnega roka. V primeru, da zahteva za podaljšanje registracije ni oddana ali pristojbina za podaljšanje ni plačana, se od enoletnega obdobja odšteje nadaljnje obdobje šestih mesecev iz člena 47(3), tretji stavek.

3. V zahtevi morajo biti navedeni razlogi, na katerih zahteva temelji, in dejstva, na katera se opira. Prijava se ne šteje za vloženo, dokler ni plačana pristojbina za vrnitev v prejšnje stanje.

4. Oddelek, pristojen za odločanje o zamujenem dejanju, odloči o zahtevi.

5. Ta člen se ne uporablja za roke iz odstavka 2 tega člena, člena 41(1) in (3) ter člena 82.

6. Če prijavitelj ali imetnik blagovne znamke Skupnosti ponovno vzpostavi svoje pravice, jih ne more uveljavljati proti tretji stranki, ki je v dobri veri dala blago na trg ali opravljala storitve pod znakom, ki je enak ali podoben blagovni znamki Skupnosti, v obdobju med izgubo pravic iz prijave ali blagovne znamke Skupnosti in objavo ponovne vzpostavitve teh pravic.

7. Tretja oseba, ki ima pravice iz odstavka 6, se lahko pritoži proti odločbi o ponovni vzpostavitvi pravic prijavitelja ali imetnika blagovne znamke Skupnosti v roku dveh mesecev od dne objave ponovne vzpostavitve teh pravic.

8. Ta člen ne omejuje pravice države članice do dovolitve vrnitve v prejšnje stanje v zvezi s časovnimi roke iz te uredbe in ki jih je treba upoštevati pred organi te države.

Člen 82

Nadaljevanje postopka

1. Prijavitelj ali imetnik blagovne znamke Skupnosti ali katera koli druga stranka v postopku pred Uradom, ki ni upoštevala roka Urada, lahko na zahtevo doseže nadaljevanje postopka pod pogojem, da je bilo zamujeno dejanje ob predložitvi zahteve izpeljano. Zahteva za nadaljevanje postopka je dopustna le, če se predloži v dveh mesecih po preteku neupoštevanega roka. Šteje se, da zahteva ni bila vložena, dokler se ne plača pristojbina za nadaljevanje postopka.

2. Ta člen se ne uporablja za roke, določene v členu 25(3), členu 27, členu 29(1), členu 33(1), členu 36(2), členu 41, členu 42, členu 47(3), členu 60, členu 62, členu 65(5), členu 81, členu 112, ali roke, določene v tem členu, ali roke, določene v izvedbeni uredbi za zahteve, s katerimi se po vložitvi prijave uveljavlja prednostna pravica v smislu člena 30, razstavna prednostna pravica v smislu člena 33 ali prednost starejše blagovne znamke v smislu člena 34.

3. Oddelek, pristojen za odločanje o zamujenem dejanju, odloči o zahtevi.

4. Če Urad sprejme zahtevo, se šteje, da zaradi neupoštevanja roka ni bilo posledic.

5. Če Urad zahtevo zavrne, se pristojbina povrne.

Člen 83

Sklicevanje na splošna načela

Če procesna pravila niso določena v tej uredbi, izvedbeni uredbi, pravilnikih o pristojbinah ali poslovniku odbora za pritožbe, Urad upošteva načela procesnega prava, ki so na splošno priznana v državah članicah.

Člen 84

Prenehanje finančnih obveznosti

1. Pravice Urada do plačila pristojbine prenehajo po štirih letih od konca koledarskega leta, v katerem je pristojbina zapadla.

2. Pravice nasproti Uradu do povračila pristojbin ali zneskov, plačanih preko pristojbine, prenehajo po štirih letih od konca koledarskega leta, v katerem je pravica nastala.

3. Rok iz odstavkov 1 in 2 se prekine v primeru, zajetem v odstavku 1, z zahtevo po plačilu pristojbine in v primeru, zajetem v odstavku 2, z obrazloženim pisnim zahtevkom. Ob prekinitvi se nemudoma ponovno začne, konča pa se najdlje po šestih letih po koncu leta, v katerem se je prvotno začelo, razen če se medtem ni začel sodni postopek za uveljavitev pravic: v tem primeru se obdobje konča najmanj leto dni po pravnomočnosti sodbe.

ODDELEK 2

Stroški

Člen 85

Stroški

1. Stranka, ki izgubi v postopku ugovora, postopku za razveljavitev, postopku za ugotovitev ničnosti ali v pritožbenem postopku, nosi stroške druge stranke, pa tudi vse stroške, ne glede na člen 119(6), ki jih povzroči sama in so nujni za potek postopka, vključno s potnimi stroški, stroški vzdrževanja in plačilom posrednika, svetovalca ali zastopnika, v mejah tarife, določene za vsako kategorijo stroškov pod pogoji, določenimi v izvedbeni uredbi.

2. Če pa stranka uspe v nekaterih delih in ji spodleti v drugih ali če tako narekujejo razlogi pravičnosti, oddelek za ugovore, oddelek za izbris ali odbor za pritožbe odločijo o drugačni porazdelitvi stroškov.

3. Stranka, ki ustavi postopek z umikom prijave blagovne znamke Skupnosti, ugovorom, prijavo za razveljavitev pravic, zahtevo za ugotovitev ničnosti ali pritožbo, ali tako, da ne podaljša registracije blagovne znamke Skupnosti ali se blagovni znamki Skupnosti odpove, plača pristojbine in stroške, ki jih povzroči druga stranka, kot določata odstavka 1 in 2.

4. Če se postopek ne nadaljuje na sodišču, so stroški v diskreciji oddelka za ugovore, oddelka za izbris ali odbora za pritožbe.

5. Če stranke pred oddelkom za ugovore, oddelkom za izbris ali odborom za pritožbe sklenejo poravnavo stroškov, ki se razlikuje od tiste iz prejšnjih odstavkov, vzame zadevni oddelek ta dogovor na znanje.

6. Oddelek za ugovore ali oddelek za izbris ali odbor za pritožbe določi znesek stroškov, ki jih je treba plačati na podlagi prejšnjih odstavkov, če so stroški, ki jih je treba plačati, omejeni na pristojbine, plačane Uradu, in stroške zastopanja. V vseh drugih primerih tajništvo odbora za pritožbe ali član osebja oddelka za ugovore ali oddelka za izbris določi znesek stroškov, ki se na zahtevo povrnejo. Zahteva je dopustna le v dveh mesecih po dnevu, ko je odločba, za katero je bila vložena prijava za določitev stroškov, postala dokončna. Tako določen znesek se lahko spremeni z odločbo oddelka za ugovore ali oddelka za izbris ali odbora za pritožbe na zahtevo, vloženo v predpisanem roku.

Člen 86

Izvrševanje odločb o določitvi stroškov

1. Vsaka dokončna odločba Urada o določitvi stroškov je izvršljiva.

2. Izvršbo urejajo pravila civilnopravnega postopka, ki veljajo na ozemlju države, kjer postopek poteka. Izvršilni nalog je priložen odločbi brez drugih formalnosti razen potrditve pristnosti odločbe s strani nacionalnega organa, ki ga vlada vsake države članice vzpostavi v ta namen in o tem obvesti Urad in Sodišče.

3. Ko se te formalnosti po prijavi zadevne stranke izpolnijo, lahko ta zadevo neposredno preda pristojnemu organu in predlaga začetek izvršilnega postopka v skladu z nacionalno zakonodajo.

4. Izvršba se lahko začasno ustavi le z odločbo Sodišča. Vendar pa o pritožbah glede nepravilnosti v izvršilnem postopku odločajo sodišča zadevne države.

ODDELEK 3

Obveščanje javnosti in organov držav članic

Člen 87

Register blagovnih znamk Skupnosti

Urad vodi register, znan kot register blagovnih znamk Skupnosti, ki vsebuje podrobne podatke, katerih registracijo ali vključitev določa ta uredba ali izvedbena uredba. Register je odprt za javnost.

Člen 88

Pregled spisov

1. Spisi, povezani s prijavi blagovne znamke Skupnosti, ki še niso bile objavljene, niso na voljo javnosti brez soglasja prijavitelja.

2. Vsaka oseba, ki lahko dokaže, da je prijavitelj za blagovno znamko Skupnosti izjavil, da bo po registraciji blagovne znamke uveljavljal pravice proti njemu, lahko pregleda spise pred objavo te prijave in brez soglasja prijavitelja.

3. Po objavi prijave blagovne znamke Skupnosti se lahko spisi v zvezi s to prijavo in nato blagovna znamka, ki iz nje izhaja, na zahtevo pregledajo.

4. Če se spisi pregledujejo v skladu z odstavkoma 2 in 3, se lahko določeni dokumenti v spisu umaknejo iz pregleda v skladu z določbami izvedbene uredbe.

Člen 89

Periodične publikacije

Urad periodično izdaja:

- (a) *Bilten o blagovnih znamkah Skupnosti*, ki vsebuje vpise v register znamk Skupnosti, pa tudi druge podrobnosti, katerih objavo predpisuje ta uredba ali izvedbena uredba;
- (b) *Uradni list*, ki vsebuje obvestila in informacije splošnega značaja, ki jih izdaja predstojnik Urada, in vse druge informacije, pomembne za to uredba ali njeno izvajanje.

Člen 90

Upravno sodelovanje

Razen če ni s to uredbo ali nacionalno zakonodajo določeno drugače, si Urad in sodišča ali organi držav članic na zahtevo vzajemno pomagajo s posredovanjem informacij ali dajanjem spisov na vpogled. Če Urad predloži spise v pregled sodiščem, državnim tožilstvom ali glavnim uradom za industrijsko lastnino, potem za pregled ne veljajo omejitve iz člena 88.

Člen 91

Izmenjava publikacij

1. Urad in glavni uradi za industrijsko lastnino drug drugemu na zahtevo in za lastno uporabo brezplačno pošiljajo enega ali več izvodov svojih publikacij.

2. Urad lahko sklepa sporazume o izmenjavi ali ponudbi publikacij.

ODDELEK 4

Zastopanje

Člen 92

Splošna načela zastopanja

1. Ob upoštevanju določb iz odstavka 2 zastopanje pred Uradom ni obvezno.

2. Brez vpliva na odstavek 3, drugi stavek, morajo biti fizične ali pravne osebe, ki nimajo stalnega prebivališča ali resnega in dejanskega sedeža ali podružnice podjetja v Skupnosti, pred Uradom zastopane v skladu s členom 93(1) pri vseh postopkih iz te uredbe, razen pri vlaganju prijave blagovne znamke Skupnosti; izvedbena uredba lahko dopušča druge izjeme.

3. Fizične ali pravne osebe, ki imajo stalno prebivališče ali resni in dejanski sedež ali podružnico podjetja v Skupnosti, lahko pred Uradom zastopa zaposleni. Ta mora pri tem vložiti podpisano

pooblastilo, ki se priloži spisu in katerega podrobnosti so določene z izvedbeno uredbo. Zaposleni pri pravni osebi iz tega odstavka lahko zastopa tudi druge pravne osebe, ki so ekonomsko povezane s prvo pravno osebo, tudi če te druge pravne osebe nimajo stalnega prebivališča ali resnega in dejanskega sedeža ali podružnice podjetja v Skupnosti.

4. Izvedbena uredba določi, ali in pod katerimi pogoji mora pri Uradu zaposleni vložiti podpisano pooblastilo, ki se vloži v spis.

Člen 93

Poklicni zastopniki

1. Zastopstvo fizičnih ali pravnih oseb pred Uradom lahko izvaja le:

- (a) odvetnik, ki je pooblaščen za zastopanje na ozemlju ene od držav članic in s sedežem v Skupnosti, če je v isti državi pooblaščen, da deluje kot zastopnik pri zadevah v zvezi z blagovnimi znamkami;
- (b) poklicni zastopniki, katerih imena so na seznamu, ki ga v ta namen vodi Urad. Izvedbena uredba določi, ali in pod katerimi pogoji morajo zastopniki pred Uradom vložiti pri Uradu podpisano pooblastilo, ki se vloži v spis.

Zastopniki, ki delujejo pred Uradom, morajo pri njem vložiti podpisano pooblastilo, ki se priloži spisu in katerega podrobnosti so določene z izvedbeno uredbo.

2. Na seznam poklicnih zastopnikov se lahko vpiše vsaka fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) biti mora državljan ene držav članic;
- (b) svoj sedež ali zaposlitev mora imeti v Skupnosti;
- (c) mora biti pooblaščen za zastopanje fizičnih ali pravnih oseb pri zadevah v zvezi z blagovno znamko pred glavnim uradom za industrijsko lastnino v državi članici, kjer je zaposlen ali ima sedež. Če v tej državi za pridobitev takega pooblastila ni pogoj zahteva po posebni poklicni usposobljenosti, morajo osebe, ki zaprosijo za uvrstitev na seznam, delovati pri zadevah v zvezi z blagovnimi znamkami pred glavnim uradom za industrijsko lastnino v tej državi vsaj pet let. Vendar pa osebam, ki jim je poklicna usposobljenost za zastopanje fizičnih ali pravnih oseb pri zadevah glede blagovnih znamk pred glavnim uradom za industrijsko lastnino ene držav članic uradno priznana v skladu s pravili, ki jih določi takšna država, ni treba izpolnjevati pogoja opravljanja poklica.

3. Vpis se obravnava na zahtevo, ki jo spremlja certifikat glavnega urada za industrijsko lastnino zadevne države članice z navedbo, da so pogoji iz odstavka 2 izpolnjeni.

4. Predstojnik Urada lahko dovoli izjemo od:
- (a) zahteve iz odstavka 2(c), drugi stavek, če prijavitelj priskrbi dokaz, da si je zahtevano usposobljenost pridobil drugače;
- (b) zahteve odstavka 2(a) v posebnih okoliščinah.
5. Pogoji, po katerih se lahko takšno osebo odstrani s seznama poklicnih zastopnikov, so določeni v izvedbeni uredbi.

besedilu „sodišč za blagovno znamko Skupnosti“, ki so pristojna za izvajanje nalog po tej uredbi.

2. Vsaka država članica Komisiji v treh letih po začetku veljavnosti Uredbe (ES) št. 40/94 posreduje seznam sodišč za blagovne znamke Skupnosti z njihovimi nazivi in krajevno pristojnostjo.

3. O vsaki spremembi na seznamu iz odstavka 2 glede števila, nazivov ali krajevnih pristojnosti sodišč zadevna država članica brez odlašanja obvesti Komisijo.

4. O informacijah iz odstavkov 2 in 3 Komisija obvesti države članice in jih objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

5. Dokler država članica ne posreduje seznama, kot je določeno v odstavku 2, krajevna pristojnost za kateri koli postopek, ki izhaja iz tožbe ali prijave iz člena 96 in za katerega so v skladu s členom 97 pristojna sodišča iste države članice, pripada tistemu sodišču iste države članice, ki bi imelo krajevno pristojnost *ratione loci* in *ratione materiae* v primeru postopkov v zvezi z nacionalno blagovno znamko, registrirano v tej državi.

NASLOV X

PRISTOJNOST IN POSTOPEK ZA TOŽBE V ZVEZI Z BLAGOVNIMI ZNAMKAMI SKUPNOSTI

ODDELEK 1

Uporaba uredbe (ES) št. 44/2001

Člen 94

Uporaba Uredbe (ES) št. 44/2001

1. Razen če ni v tej uredbi drugače določeno, se Uredba (ES) št. 44/2001 uporablja za postopke, povezane z blagovnimi znamkami Skupnosti, pa tudi za postopke, povezane s hkratnimi in zaporednimi postopki na podlagi blagovnih znamk Skupnosti in nacionalnih blagovnih znamk.
2. V primeru postopkov glede tožb in zahtev iz člena 96:
- (a) členi 2, 4, in 5 s točkami (1), (3), (4) in (5) ter člen 31 Uredbe (ES) št. 44/2001 se ne uporabljajo,
- (b) člena 23 in 24 Uredbe (ES) št. 44/2001 se uporabljata v skladu z omejitvami v členu 97(4) te uredbe;
- (c) določbe poglavja II Uredbe (ES) št. 44/2001, ki veljajo za osebe s stalnim prebivališčem v državi članici, veljajo tudi za osebe, ki nimajo stalnega prebivališča v kateri koli državi članici, imajo pa tam podjetje.

ODDELEK 2

Spori v zvezi s kršitvijo in veljavnostjo blagovnih znamk skupnosti

Člen 95

Sodišča za blagovno znamko Skupnosti

1. Države članice na svojem ozemlju določijo kar najmanjše število nacionalnih sodišč prve in druge stopnje, v nadaljnjem

Člen 96

Pristojnost v zvezi s kršitvami in veljavnostjo

Sodišča za blagovno znamko Skupnosti imajo izključno pristojnost:

- (a) pri vseh tožbah glede kršitve in – če so po nacionalni zakonodaji dovoljene – tožbe, kjer grozi nevarnost kršitve v zvezi z blagovnimi znamkami Skupnosti;
- (b) pri tožbah za ugotovitev nekršitev, če so po nacionalni zakonodaji dovoljene;
- (c) pri vseh tožbah, ki so bile vložene kot posledica dejanj iz člena 9(3), drugi stavek;
- (d) pri nasprotnih tožbah za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti blagovne znamke Skupnosti v skladu s členom 100.

Člen 97

Mednarodna sodna pristojnost

1. Ob upoštevanju določb te uredbe, pa tudi vseh določb Uredbe (ES) št. 44/2001, ki se uporabljajo na podlagi člena 94, se postopek v zvezi s tožbami in zahtevki iz člena 96 začne pred sodiščem države članice, v kateri ima toženec stalno prebivališče, oziroma, če nima stalnega prebivališča v nobeni državi članici, v državi, kjer ima podjetje.

2. Če toženec nima niti stalnega prebivališča niti podjetja v nobeni državi članici, se takšen postopek začne pred sodiščem v državi članici, v kateri ima stalno prebivališče tožnik, oziroma v primeru, da nima stalnega prebivališča v nobeni državi članici, tam, kjer ima podjetje.

3. Če niti toženec niti tožnik nimata stalnega prebivališča ali podjetja v državi članici, se takšen postopek začne pred sodiščem države članice, kjer ima svoj sedež Urad.

4. Ne glede na določbe odstavkov 1, 2 in 3:

- (a) člen 23 Uredbe (ES) št. 44/2001 se uporabi, če stranke soglašajo, da ima pristojnost drugo sodišče za blagovne znamke Skupnosti;
- (b) člen 24 Uredbe (ES) št. 44/2001 se uporablja, če toženec potrdi navzočnost na drugem sodišču za blagovno znamko Skupnosti.

5. Postopek v zvezi s tožbami in zahtevki iz člena 96, z izjemo tožb za ugotovitev nekršitve blagovne znamke Skupnosti, se lahko začne tudi pred sodiščem države članice, v kateri je bilo izvršeno ali je grozila nevarnost, da bo izvršeno dejanje kršitve, ali v kateri je bilo izvršeno dejanje v smislu člena 9(3), drugi stavek.

Člen 98

Stvarna pristojnost

1. Sodišče za blagovne znamke Skupnosti, katerega pristojnost temelji na členu 97(1) do (4), je pristojno za:

- (a) kršitve, ki so bile izvršene ali je grozila nevarnost, da bodo izvršene na območju katere koli države članice;
- (b) dejanja v smislu člena 9(3), drugi stavek, ki se izvršijo na območju katere koli države članice.

2. Sodišče za blagovne znamke Skupnosti, ki je pristojno po členu 97(5), je pristojno le za dejanja, ki so bila izvršena ali za katera grozi nevarnost, da se bodo izvršila, na območju države članice, kjer se to sodišče nahaja.

Člen 99

Domneva veljavnosti – Obramba iz vsebinskih razlogov

1. Sodišča za blagovne znamke Skupnosti obravnavajo blagovno znamko Skupnosti kot veljavno, razen če toženec izpodbija njeno veljavnost z nasprotno tožbo za razveljavitev ali za ugotovitev ničnosti.

2. Veljavnosti blagovne znamke Skupnosti se ne sme izpodbijati s tožbo za ugotovitev nekršitve.

3. Pri tožbah iz člena 96(a) in (c) je ugovor v zvezi s razveljavitvijo ali ničnostjo blagovne znamke Skupnosti, vložen

na drug način kot pa v obliki nasprotne tožbe, dopusten, če toženec zahteva, da se pravice imetnika blagovne znamke Skupnosti razveljavijo zaradi neuporabe oziroma da se to blagovno znamko Skupnosti lahko razglasi za nično zaradi prejšnje pravice toženca.

Člen 100

Nasprotna tožba

1. Nasprotna tožba za razveljavitev ali za ugotovitev ničnosti lahko temelji le na razlogih za razveljavitev ali ničnost, navedenih v tej uredbi.

2. Sodišče za blagovne znamke Skupnosti zavrže nasprotno tožbo na razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, če je odločba Urada med istimi strankami in o isti zadevi ter pravni podlagi že postala dokončna.

3. Če se nasprotna tožba sproži v postopku, kjer imetnik blagovne znamke še ni stranka, se ga o tem obvesti in le-ta se lahko pridruži kot stranka v postopku skladno s pogoji, ki jih določa nacionalna zakonodaja.

4. Sodišče za blagovne znamke Skupnosti, pri katerem je bila vložena nasprotna tožba za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti blagovne znamke Skupnosti, obvesti Urad o datumu, na katerega je bila vložena nasprotna tožba. Urad to dejstvo vpiše v register blagovnih znamk Skupnosti.

5. Uporablja se člen 57(2) do (5).

6. Če sodišče za blagovne znamke Skupnosti izda sodbo, ki je postala pravnomočna po nasprotni tožbi na razveljavitev ali ugotovitev ničnosti blagovne znamke Skupnosti, se izvod sodbe pošlje Uradu. Za informacije o takšnem prenosu lahko zaprosi vsaka stranka. Urad vpiše sodbo v register znamk Skupnosti v skladu z določbami izvedbene uredbe.

7. Sodišče za blagovne znamke Skupnosti, ki obravnava nasprotno tožbo za razveljavitev ali za ugotovitev ničnosti, lahko ustavi postopek na zahtevo imetnika blagovne znamke Skupnosti in po zaslišanju drugih strank, ter lahko zahteva, da toženec Uradu predloži zahtevo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti v časovnem roku, ki ga določi. Če zahteva ni vložena v roku, se postopek nadaljuje; nasprotna tožba se šteje za umaknjeno. Uporablja se člen 104(3).

Člen 101

Pravo, ki se uporablja

1. Sodišča za blagovno znamko Skupnosti uporabljajo določbe te uredbe.

2. Za vsa vprašanja, ki ne sodijo v področje uporabe te uredbe, sodišče za blagovno znamko Skupnosti uporablja nacionalno zakonodajo vključno z mednarodnim zasebnim pravom.

3. Razen če s to uredbo ni drugače določeno, sodišče za blagovne znamke Skupnosti uporablja procesna pravila, ki se uporabljajo za enako vrsto postopkov v zvezi z nacionalno blagovno znamko v državi članici, kjer ima sodišče sedež.

Člen 102

Sankcije

1. Če sodišče za blagovne znamke Skupnosti ugotovi, da je toženec kršil ali da je grozila nevarnost, da bo kršil blagovno znamko Skupnosti, sodišče, če proti temu ni posebnih razlogov, izda odredbo, ki tožencu prepoveduje nadaljevanje dejanj, s katerimi je kršil ali bi lahko kršil blagovno znamko Skupnosti. V skladu z nacionalno zakonodajo sprejme tudi ukrepe, katerih cilj je zagotoviti, da se ta prepoved upošteva.

2. V vseh drugih pogledih sodišče za blagovne znamke Skupnosti uporablja zakonodajo države članice, v kateri je prišlo do dejanj kršitve ali nevarnosti kršitve, vključno z mednarodnim zasebnim pravom.

Člen 103

Začasni in zaščitni ukrepi

1. Pri sodiščih države članice, vključno s sodišči za blagovne znamke Skupnosti, se lahko vloži zahteva začasne in zaščitne ukrepe v zvezi z blagovno znamko Skupnosti ali prijavo blagovne znamke Skupnosti, ki so predvideni v zakonodaji te države v zvezi z nacionalno blagovno znamko, tudi če ima po tej uredbi pristojnost glede vsebine zadeve sodišče za blagovne znamke Skupnosti v drugi državi članici.

2. Sodišče za blagovne znamke Skupnosti, katerega pristojnost temelji na členu 97(1), (2), (3) ali (4), je pristojno za sprejem začasnih in zaščitnih ukrepov, ki se ob upoštevanju vsakega nujnega postopka za priznanje in izvrševanje v skladu z naslovom III Uredbe (ES) št. 44/2001 uporabljajo na ozemlju vsake države članice. Te pristojnosti nima nobeno drugo sodišče.

Člen 104

Posebna pravila o povezanih postopkih

1. Razen če obstajajo posebni razlogi za nadaljevanje obravnave, sodišče za blagovne znamke Skupnosti, ki obravnava tožbe iz člena 96, razen tožbe za ugotovitev nekršitve, na lastno pobudo po zaslišanju strank ali na zahtevo ene od strank in po zaslišanju drugih strank ustavi postopek, če se veljavnost blagovne znamke Skupnosti izpodbija pri drugem sodišču za blagovne znamke Skupnosti zaradi nasprotne tožbe ali če je bila pri Uradu že vložena prijava za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti.

2. Razen če obstajajo posebni razlogi za nadaljevanje obravnave, Urad, ko obravnava zahtevo za razveljavitev ali za ugotovitev ničnosti, na lastno pobudo po zaslišanju strank ali

na zahtevo ene od strank in po zaslišanju drugih strank ustavi postopek, če se blagovna znamka Skupnosti izpodbija na podlagi nasprotne tožbe pred sodiščem za blagovne znamke Skupnosti. Če pa tako zahteva ena od strank v postopku pred sodiščem za blagovne znamke Skupnosti, lahko sodišče po zaslišanju drugih strank v tem postopku postopek ustavi. V tem primeru Urad nadaljuje z obravnavo.

3. Če sodišče za blagovne znamke Skupnosti ustavi postopek, lahko odredi začasne in zaščitne ukrepe za čas ustavitve.

Člen 105

Pristojnost drugostopenjskih sodišč za blagovne znamke Skupnosti – Izredna pravna sredstva

1. Sodbe prvostopenjskih sodišč za blagovne znamke Skupnosti, izdane v zvezi s postopki, ki izhajajo iz tožb in zahtev iz člena 96, se lahko izpodbijajo s pritožbo na drugostopenjska sodišča za blagovne znamke Skupnosti.

2. Pogoje, pod katerimi se lahko vloži pritožba na drugostopenjsko sodišče za blagovne znamke Skupnosti, določa nacionalna zakonodaja države članice, v kateri se to sodišče nahaja.

3. V zvezi s sodbami drugostopenjskih sodišč za blagovne znamke Skupnosti se uporabljajo nacionalna pravila o izrednih pravnih sredstvih.

ODDELEK 3

Drugi spori v zvezi z blagovnimi znamkami skupnosti

Člen 106

Dopolnilne določbe o pristojnosti nacionalnih sodišč, ki niso sodišča za blagovne znamke Skupnosti

1. V državi članici, katere sodišča so pristojna po členu 94(1), imajo ta sodišča pristojnost za tožbe, ki niso navedene v členu 92, če bi imela pristojnost *ratione loci* in *ratione materiae* v primeru tožb v zvezi z nacionalno blagovno znamko, registrirano v tej državi.

2. Tožbe v zvezi z blagovno znamko Skupnosti, razen tistih iz člena 96, za katere ni po členu 94(1) in odstavku 1 tega člena pristojno nobeno sodišče, se lahko obravnavajo pred sodiščem države članice, v kateri ima sedež Urad.

Člen 107

Obveznost nacionalnega sodišča

Nacionalno sodišče, ki obravnava tožbo v zvezi z blagovno znamko Skupnosti, razen tožb iz člena 96, obravnava blagovno znamko kot veljavno.

ODDELEK 4

Prehodna določba

Člen 108

Prehodna določba o uporabi Uredbe (ES) št. 44/2001

Določbe Uredbe (ES) št. 44/2001, katerih uporabo omogočajo prejšnji členi, veljajo za vsako državo članico izključno v tistem delu besedila omenjene uredbe, ki velja za to državo v zadevnem času.

NASLOV XI

UČINKOVANJE NA ZAKONODAJO DRŽAV ČLANIC

ODDELEK 1

Pravde na osnovi več kot ene blagovne znamke

Člen 109

Hkratne in zaporedne pravde na podlagi znamk Skupnosti in nacionalnih znamk

1. Če se tožbe zaradi kršitev pravic, ki imajo enako dejansko stanje in potekajo med istimi strankami, vložene pred sodišči različnih držav članic, pri čemer je eno začelo postopek na podlagi blagovne znamke Skupnosti, drugo pa na podlagi nacionalne blagovne znamke:

- (a) sodišče, ki ni prvo začelo postopka, po uradni dolžnosti zavrne pristojnost v prid sodišča, kjer so zadevne blagovne znamke enake ter veljajo za enako blago in storitve. Sodišče, od katerega bi se zahtevala zavrnitev pristojnosti, lahko postopek ustavi, če se pristojnost drugega sodišča izpodbija;
- (b) sodišče, ki ni prvo prevzelo zadeve, lahko svoj postopek ustavi, če so zadevne blagovne znamke enake in veljajo za podobno blago ali storitve in če so zadevne blagovne znamke podobne in veljajo za enako ali podobno blago ali storitve.

2. Sodišče, ki obravnava tožbo zaradi kršitve pravic na podlagi blagovne znamke Skupnosti, tožbo zavrže, če je bila o enakem dejanskem stanju in med istimi strankami na podlagi enake nacionalne blagovne znamke, ki velja za enako blago ali storitve, že izdana dokončna sodba na isti pravni podlagi.

3. Sodišče, ki obravnava tožbo zaradi kršitve pravic na podlagi nacionalne blagovne znamke, tožbo zavrže, če je bila o enakem dejanskem stanju in med istimi strankami na podlagi enake blagovne znamke Skupnosti, ki velja za enako blago ali storitve, že izdana dokončna sodba na isti pravni podlagi.

4. Odstavki 1, 2 in 3 se ne uporabljajo pri začasnih in zaščitnih ukrepih.

ODDELEK 2

Uporaba nacionalne zakonodaje za prepoved uporabe blagovnih znamk skupnosti

Člen 110

Prepoved uporabe blagovnih znamk Skupnosti

1. Razen če je določeno drugače, ta uredba ne vpliva na pravico, ki obstaja po zakonodaji držav članic, do tožb zaradi kršitev prejšnjih pravic v smislu člena 8 ali člena 53(2) v zvezi z uporabo poznejše blagovne znamke Skupnosti. Tožbe zaradi kršitev prejšnjih pravic v smislu člena 8(2) in (4) pa niso več možne, če imetnik prejšnje pravice ne more več v skladu s členom 54(2) vložiti tožbe za ugotovitev ničnosti blagovne znamke Skupnosti.

2. Razen če je določeno drugače, ta uredba ne vpliva na pravico do začetka postopka po civilnem, upravnem ali kazenskem pravu države članice ali po zakonodaji Skupnosti za prepoved uporabe blagovne znamke Skupnosti, če se uporaba nacionalne blagovne znamke lahko prepove po zakonodaji te države članice ali po zakonodaji Skupnosti.

Člen 111

Prejšnje pravice, ki veljajo na določenih krajih

1. Imetnik prejšnje pravice, ki velja le na določenem kraju, lahko nasprotuje uporabi blagovne znamke Skupnosti na ozemlju, kjer je njegova pravica varovana, če je to dovoljeno po zakonodaji zadevne države članice.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, če imetnik prejšnje pravice v obdobju petih zaporednih let ni nasprotoval uporabi blagovne znamke Skupnosti na območju, kjer je njegova pravica varovana, pri čemer se takšne uporabe zaveda, razen če do prijave blagovne znamke Skupnosti ni prišlo v dobri veri.

3. Imetnik blagovne znamke Skupnosti nima pravice nasprotovati uporabi pravice iz odstavka 1, čeprav se te pravice več ne da uveljavljati proti blagovni znamki Skupnosti.

ODDELEK 3

Konverzija v prijavo nacionalne blagovne znamke

Člen 112

Zahteva za uporabo nacionalnega postopka

1. Prijavitelj ali imetnik blagovne znamke Skupnosti lahko zaprosi za konverzijo svoje prijave blagovne znamke Skupnosti ali blagovne znamke Skupnosti v prijavo za nacionalno blagovno znamko:

(a) če je prijava blagovne znamke Skupnosti zavrtna, umaknjena ali se šteje za umaknjeno;

(b) če blagovna znamka Skupnosti preneha veljati.

2. Do konverzije ne pride:

(a) če so pravice imetnika blagovne znamke Skupnosti bile razveljavljene na osnovi neuporabe, razen če se v državi članici, kjer je konverzija zahtevana, blagovna znamka Skupnosti uporablja na način, ki po zakonodaji te države članice velja za resnega in dejanskega;

(b) zaradi varstva v državi članici, kjer v skladu z odločbo Urada ali nacionalnega sodišča za prijavo blagovne znamke Skupnosti ali za blagovno znamko Skupnosti veljajo razlogi za zavrtnitev registracije ali razlogi za razveljavitev ali ničnost.

3. Prijava nacionalne blagovne znamke, ki je posledica konverzije prijave blagovne znamke Skupnosti, se v tej državi članici šteje za vloženo oziroma ima prednostno pravico iz te prijave ali iz te blagovne znamke in, kjer je to ustrezno, prednost prejšnje blagovne znamke iz te države, ki se zahteva po členih 34 in 35.

4. Če se prijava blagovne znamke Skupnosti šteje za umaknjeno, Urad pošlje prijavitelju dopis, ki določa rok treh mesecev od datuma navedenega dopisa, v katerem se lahko vloži prijava za konverzijo.

5. Če je prijava blagovne znamke Skupnosti umaknjena ali blagovna znamka Skupnosti preneha veljati zaradi vpisane odpovedi ali nepodaljšane registracije, se prijava za konverzijo vloži v treh mesecih po datumu, na katerega je prijava blagovne znamke Skupnosti umaknjena ali na katerega blagovna znamka Skupnosti preneha veljati.

6. Če se prijava blagovne znamke Skupnosti zavrtna z odločbo Urada ali če blagovna znamka Skupnosti preneha veljati zaradi odločbe Urada ali sodišča za blagovne znamke Skupnosti, se prijava za konverzijo vloži v treh mesecih po datumu, na katerega ta odločba postane dokončna.

7. Učinek določbe člena 32 preneha, če se prijava ne vloži pravočasno.

Člen 113

Vložitev, objava in prenos prijave za konverzijo

1. Prijava za konverzijo se vloži pri Uradu in navaja države članice, v katerih je zahtevana registracija nacionalne blagovne znamke. Prijava se ne šteje za vloženo, dokler ni plačana konverzijska pristojbina.

2. Če je bila prijava blagovne znamke Skupnosti objavljena, se zaznamek o vsaki taki prijavi vpiše v register znamk Skupnosti, prijava za konverzijo pa se objavi.

3. Urad preveri, ali zahtevana konverzija izpolnjuje pogoje, določene v tej uredbi, zlasti v členu 112(1), (2), (4), (5) in (6) ter odstavku 1 tega člena, skupaj s formalnimi pogoji, določenimi v izvedbeni uredbi. Če so ti pogoji izpolnjeni, Urad pošlje zahtevo za konverzijo uradom za industrijsko lastnino držav članic, ki so v njej določeni.

Člen 114

Formalne zahteve za konverzijo

1. Vsak glavni urad za industrijsko lastnino, ki mu je bila poslana zahteva za konverzijo, lahko od Urada pridobi vse dodatne informacije o zahtevi, ki navedenemu uradu omogočajo sprejeti odločitev o nacionalni blagovni znamki kot posledici konverzije.

2. Za prijavo blagovne znamke Skupnosti ali za blagovno znamko Skupnosti, ki je bila posredovana v skladu s členom 113, ne veljajo formalne zahteve nacionalne zakonodaje, ki se razlikujejo oziroma dopolnjujejo zahteve iz te uredbe ali iz izvedbene uredbe.

3. Vsak glavni urad za industrijsko lastnino, kateremu je prijava posredovana, lahko zahteva, da prijavitelj v najmanj dveh mesecih:

- (a) plača nacionalno pristojbino za prijavo;
- (b) predloži prevod prijave in spremnih dokumentov v enega od uradnih jezikov zadevne države;
- (c) navede uradni naslov v zadevni državi;
- (d) priskrbi predstavitev blagovne znamke v številu izvodov, ki ga določi zadevna država.

NASLOV XII

URAD

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 115

Pravni status

1. Urad je organ Skupnosti. Ima pravno osebnost.

2. Urad ima v vsaki državi članici najširšo pravno sposobnost, ki jo njena zakonodaja priznava pravnim osebam; še zlasti lahko pridobiva ali oddaja premično in nepremično premoženje in je sposobna biti stranka v pravnih postopkih.
3. Urad zastopa njegov predstojnik.

Člen 116

Osebj

1. Kadrovske predpise za uradnike Evropskih skupnosti (v nadaljnjem besedilu „Kadrovske predpisi“) in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter pravila, ki jih sporazumno sprejmejo institucije Evropskih skupnosti za izvajanje teh predpisov, veljajo za osebj Urada brez vpliva na uporabo člena 136 za člane pritožbenih odborov.
2. Brez vpliva na člen 125 izvaja Urad glede svojega osebj pooblastila, ki jih Kadrovske predpisi in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev podeljujejo vsaki od institucij.

Člen 117

Privilegiji in imunitete

Na Uradu se uporablja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti.

Člen 118

Odgovornost

1. Pogodbena odgovornost Urada ureja pravo, ki velja za zadevno pogodbo.
2. Sodišče Evropskih skupnosti je pristojno za odločanje na podlagi arbitražne klavzule, ki jo vsebujejo pogodbe, ki jih sklene Urad.
3. V primeru nepogodbene odgovornosti Urad v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna zakonodajam držav članic, povrne vsako škodo, ki jo povzročijo njegovi oddelki ali uradniki pri opravljanju dolžnosti.
4. Sodišče Evropskih skupnosti je pristojno za reševanje sporov v zvezi s povrnitvijo škode iz odstavka 3.
5. Osebnost odgovornost uradnikov do Urada urejajo določbe, zapisane v Kadrovskih predpisih ali Pogojih za zaposlitev, ki zanje veljajo.

Člen 119

Jeziki

1. Prijava blagovne znamke Skupnosti se vložijo v enem od uradnih jezikov Evropske skupnosti.

2. Jeziki Urada so angleščina, francoščina, italijanščina, nemščina in španščina.

3. Prijavitelj mora navesti drugi jezik, ki je jezik Urada in katerega rabo sprejema kot možni jezik postopka pri postopkih za ugovor, razveljavitev ali ničnost.

Če je bila prijava vložena v jeziku, ki ni eden jezikov Urada, Urad poskrbi za prevod prijave v jezik, ki ga navede prijavitelj, v skladu s členom 26(1).

4. Če je prijavitelj blagovne znamke Skupnosti edina stranka v postopku pred Uradom, je jezik postopka tisti, ki se uporablja pri vložitvi prijave blagovne znamke Skupnosti. Če je bila prijava vložena v jeziku, ki ni jezik Urada, lahko Urad pošlje pisna obvestila prijavitelju v drugem jeziku, ki ga prijavitelj navede v svoji prijavi.

5. Ugovor in tožba za razveljavitev ali ničnost se vložita v enem jezikov Urada.

6. Če je v skladu z odstavkom 5 izbrani jezik za ugovor ali tožbo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti jezik prijave blagovne znamke ali drugi jezik, določen ob vložitvi prijave, ta jezik postane jezik postopka.

Če v skladu z odstavkom 5 izbrani jezik za ugovor ali tožbo na razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, ni niti jezik prijave blagovne znamke niti drugi jezik, naveden ob vložitvi prijave, se od stranke, ki ugovarja, ali stranke, ki zahteva razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, zahteva, da na lastne stroške priskrbi prevod svoje prijave bodisi v jezik prijave blagovne znamke, pod pogojem, da gre za jezik Urada, bodisi v drugi jezik, naveden ob vložitvi; prevod se predloži v roku, določenem v izvedbeni uredbi. Jezik, v katerega je bila prijava prevedena, nato postane jezik postopka.

7. Stranke v postopkih ugovaranja, razveljavitve, ugotavljanja ničnosti ali pritožbe se lahko sporazumejejo o tem, da jezik postopka postane drug uradni jezik Evropske skupnosti.

Člen 120

Objava in vpis v register

1. Prijava blagovne znamke Skupnosti, kot je opisana v členu 26(1), in vse druge informacije, katerih objavo predpisujeta ta uredba ali izvedbena uredba, so objavljene v vseh uradnih jezikih Evropske skupnosti.

2. Vsi vpisi v register blagovnih znamk Skupnosti se opravijo v vseh uradnih jezikih Evropske skupnosti.

3. Če se pojavi dvom, je avtentično besedilo v jeziku Urada, v katerem je bila vložena prijava blagovne znamke Skupnosti. Če je bila prijava vložena v uradnem jeziku Evropske skupnosti, ki ni jezik Urada, je avtentičen tekst v drugem jeziku, ki ga navede prijavitelj.

Člen 121

Prevajalske storitve, potrebne za delovanje Urada, izvaja Prevajalski center organov Evropske unije.

Člen 122**Nadzor zakonitosti**

1. Komisija preverja zakonitost tistih dejanj predstojnika Urada, pri katerih zakonodaja Evropske skupnosti ne določa preverjanja zakonitosti s strani drugega organa, in dejanj proračunskega odbora pri Uradu po členu 138.

2. Komisija zahteva, da se vsa nezakonita dejanja iz odstavka 1 spremenijo ali razveljavijo.

3. Države članice in vse neposredno ali posredno vpletene osebe lahko Komisijo obvestijo o vsakem dejanju iz odstavka 1, pa naj bo to izrecno ali implicitno, zaradi preverjanja zakonitosti tega dejanja. O teh dejanjih je Komisija obveščena v enem mesecu po datumu, na katerega je zadevna stranka najprej zvedela za zadevno dejanje. Komisija sprejme odločitev v roku treh mesecev. Če odločitev ni bila sprejeta v tem obdobju, se zadeva šteje za zavrženo.

Člen 123**Dostop do dokumentov**

1. Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije ⁽¹⁾ se uporablja za dokumente Urada.

2. Upravni odbor sprejme praktična pravila za izvajanje Uredbe (ES) št. 1049/2001 v zvezi s to uredbo.

3. Zaradi odločitev, ki jih Urad sprejme na podlagi člena 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, se lahko vloži pritožba varuhu človekovih pravic ali pa so ti predmet postopka pred Sodiščem Evropskih skupnosti pod pogoji iz členov 195 in 230 Pogodbe, kakor je ustrezno.

ODDELEK 2**Vodenje urada****Člen 124****Predstojnikova pooblastila**

1. Urad vodi predstojnik.

⁽¹⁾ UL L 145, 31.5.2001, str. 43.

2. Predstojnik ima zlasti naslednje naloge in pooblastila:

- (a) sprejema vse potrebne ukrepe, vključno s sprejemanjem notranjih upravnih navodil in objavljanjem obvestil, za zagotovitev delovanja Urada;
- (b) Komisiji lahko predloži vse predloge za spremembo te uredbe, izvedbene uredbe, poslovnika odborov za pritožbe, pravilnika o pristojbinah in vseh drugih predpisov, ki veljajo za blagovne znamke Skupnosti, po posvetu z upravnim odborom in v primeru pravil o pristojbinah in proračunskih določb s proračunskim odborom;
- (c) pripravi ocene prihodkov in izdatkov Urada in izvaja proračun;
- (d) vsako leto odda poročilo o vodenju Komisiji, Evropskemu parlamentu in upravnemu odboru;
- (e) v razmerju do uslužbencev izvaja pooblastila, določena v členu 116(2);
- (f) svoja pooblastila lahko delegira.

3. Predstojniku pomaga eden ali več namestnikov. Če je predstojnik odsoten ali ni na voljo, njegovo mesto prevzame njegov namestnik ali eden od namestnikov v skladu s postopkom, ki ga določi upravni odbor.

Člen 125**Imenovanje višjih uradnikov**

1. Predstojnika Urada imenuje Svet s seznama največ treh kandidatov, ki ga pripravi upravni odbor. Pooblastilo za razrešitev predstojnika ima Svet na predlog upravnega odbora.

2. Predstojnikov mandat ne traja dlje kot pet let. Ta mandat se lahko obnovi.

3. Namestnik ali namestniki predstojnika Urada so lahko imenovani ali razrešeni po postopku iz odstavka 1 po posvetovanju s predstojnikom.

4. Svet izvaja disciplinski nadzor nad uradniki iz odstavka 1 in 3.

ODDELEK 3

Upravni odbor

Člen 126

Ustanovitev in pristojnosti

1. V okviru Urada se ustanovi upravni odbor. Brez vpliva na pristojnosti proračunskega odbora iz oddelka 5 za proračunski in finančni nadzor, ima upravni odbor spodaj opredeljene pristojnosti.
2. Upravni odbor sestavi seznam kandidatov, predviden v členu 125.
3. Predstojniku svetuje o zadevah, za katere je zadolžen Urad.
4. Z upravnim odborom se posvetujejo pred sprejemom direktiv za poizvedbo v Uradu in v drugih primerih, ki jih predvideva ta uredba.
5. Predstojniku in Komisiji lahko daje mnenja in od njih zahteva informacije, če misli, da je to potrebno.

Člen 127

Sestava

1. Upravni odbor sestavljajo po en predstavnik vsake države članice in predstavnik Komisije ter njihovi namestniki.
2. Članom upravnega odbora lahko v skladu z določbami njegovega poslovnika pomagajo svetovalci ali strokovnjaki.

Člen 128

Predsedovanje

1. Upravni odbor izmed svojih članov izvoli predsednika in podpredsednika. Podpredsednik po uradni dolžnosti zamenja predsednika, če ta ne more opravljati svojih dolžnosti.
2. Mandat predsednika in podpredsednika traja tri leta.

Člen 129

Sestanki

1. Sestanke upravnega odbora sklicuje predsednik.
2. Predstojnik Urada se udeležuje razprav, razen če upravni odbor odloči drugače.
3. Upravni odbor ima enkrat letno redni sestanek; poleg tega se sestaja na pobudo predsednika ali na zahtevo Komisije ali tretjine držav članic.

4. Upravni odbor sprejme poslovnik.

5. Upravni odbor odloča z navadno večino predstavnikov držav članic. Vendar pa je za odločitve, za katere je upravni odbor pooblaščen po členu 125(1) in (3), potrebna tričetrtinska večina predstavnikov držav članic. Države članice imajo v obeh primerih po en glas.

6. Upravni odbor lahko na sestanke povabi opazovalce.

7. Sekretariat upravnega odbora zagotovi Urad.

ODDELEK 4

Izvajanje postopkov

Člen 130

Pristojnosti

Za odločanje v zvezi s postopki, določenimi v tej uredbi, so pristojni:

- (a) preizkuševalci;
- (b) oddelki za ugovore;
- (c) oddelek za upravljanje z blagovnimi znamkami in pravne zadeve;
- (d) oddelki za izbris;
- (e) odbori za pritožbe.

Člen 131

Preizkuševalci

Preizkuševalec je pooblaščen za odločanje v imenu Urada v zvezi s prijavo za registracijo blagovne znamke Skupnosti, vključno z zadevami iz členov 36, 37 in 68, razen če je pristojen oddelek za ugovore.

Člen 132

Oddelek za ugovore

1. Oddelek za ugovore je pristojen za odločanje o ugovoru zoper prijave za registracijo blagovne znamke Skupnosti.

2. Odločbe oddelkov za izbris sprejmejo tričlanske skupine. Vsaj eden od članov mora imeti pravno izobrazbo. V nekaterih posebnih primerih, predvidenih v izvedbeni uredbi, sprejme odločbe en sam član.

*Člen 133***Oddelek za upravljanje z blagovnimi znamkami in pravne zadeve**

1. Oddelek za upravljanje z blagovnimi znamkami in pravne zadeve je pristojen za tiste odločitve po tej uredbi, ki ne spadajo v pristojnost preizkuševalcev, oddelka za ugovore ali oddelka za izbris. Še zlasti je pristojen za odločitve v zvezi z vpisi v register blagovnih znamk Skupnosti.
2. Pristojen je tudi za seznam poklicnih zastopnikov po členu 93.
3. Odločitev oddelka sprejme en član.

*Člen 134***Oddelek za izbris**

1. Oddelek za izbris je pristojen za odločanje v zvezi z zahtevami za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti blagovne znamke Skupnosti.
2. Odločbe oddelkov za izbris sprejmejo tričlanske skupine. Vsaj eden od članov mora imeti pravno izobrazbo. V nekaterih posebnih primerih, predvidenih v izvedbeni uredbi, sprejme odločbe en sam član.

*Člen 135***Odbori za pritožbe**

1. Odbori za pritožbe so pristojni za odločanje o pritožbah v zvezi z odločitvami preizkuševalcev, oddelkov za ugovore, oddelka za upravljanje z blagovnimi znamkami in pravne zadeve in oddelkov za izbris.
2. Odločbe odbora za pritožbe sprejmejo trije člani, od katerih imata vsaj dva pravno izobrazbo. V nekaterih posebnih primerih odločbe sprejme razširjeni odbor, ki mu predseduje predsednik odborov za pritožbe, ali pa en sam član, ki mora imeti pravno izobrazbo.
3. Pri odločanju, kateri posebni primeri sodijo v pristojnost razširjenega odbora, je treba upoštevati pravne težave ali pomen primera ali posebne razmere, ki ga upravičujejo. Takšne primere lahko na razširjeni odbor napoti:
 - (a) predsedstvo odborov za pritožbe, ustanovljeno v skladu s poslovníkom odborov iz člena 162(3), ali
 - (b) odbor, ki se ukvarja s primerom.

4. Sestava razširjenega odbora in pravila napotitev nanj se določijo na podlagi poslovníka odborov iz člena 162(3).

5. Pri odločanju, kateri posebni primeri sodijo v pristojnost enega samega člana, je treba upoštevati manjšo težavnost obravnavanih pravnih ali dejanskih vprašanj, omejen pomen posameznega primera ali odsotnost drugih posebnih okoliščin. Odločitev o prenosu primera na enega samega člana v navedenih primerih sprejme odbor, ki se ukvarja s primerom. Nadaljnje podrobnosti se določijo v poslovníku odborov iz člena 162(3).

*Člen 136***Samostojnost in neodvisnost članov odbora za pritožbe**

1. Predsednik odborov za pritožbe in predsedujoči posameznih odborov se v skladu s postopkom, določenim v členu 125 za imenovanje predstojnika Urada, imenujejo za obdobje petih let. V tem obdobju ne smejo biti odstavljene s položaja, razen če za to obstajajo resni razlogi in Sodišče Evropskih skupnosti na zahtevo institucije, ki jih je imenovala, sprejme ustrezno odločitev. Mandat predsednika odborov za pritožbe in predsedujočih posameznih odborov se lahko podaljša za dodatnih pet let ali do upokojitvene starosti, če se ta starost doseže med novim mandatom.

Predsednik odborov za pritožbe ima, med drugim, tudi poslovodne in organizacijske pristojnosti, predvsem da:

- (a) predseduje predsedstvu odborov za pritožbe, pristojnemu za določanje pravil in organizacijo dela odborov, katerega pristojnosti so predvidene v poslovníku odborov iz člena 162(3);
- (b) zagotavlja izvajanje odločb predsedstva;
- (c) dodeljuje primere posameznemu odboru na podlagi objektivnih meril, ki jih določi predsedstvo odborov za pritožbe;
- (d) posreduje predstojniku Urada zahteve za izdatke odborov, zato da se pripravi ocena izdatkov.

Predsednik odborov za pritožbe predseduje razširjenemu odboru.

Nadaljnje podrobnosti se določijo v poslovníku odborov iz člena 162(3).

2. Člane odborov za pritožbe imenuje upravni odbor za obdobje petih let. Njihov mandat se lahko podaljša za nadaljnjih pet let ali do upokojitvene starosti, če se ta starost doseže med novim mandatom.

3. Članov odborov za pritožbe ni mogoče odstaviti s položaja, razen če obstajajo za to tehtni razlogi in če Sodišče Evropskih skupnosti potem, ko mu je primer posredoval upravni odbor na priporočilo predsednika odborov za pritožbe, po posvetovanju s predsedujočim odbora, ki mu zadevni član pripada, sprejme ustrezno odločitev.

4. Predsednik odborov za pritožbe in predsedujoči ter člani posameznih odborov so samostojni in neodvisni. Pri odločanju niso vezani na nobena navodila.

5. Predsednik odborov za pritožbe ter predsedujoči in člani posameznih odborov ne smejo biti preizkuševalci ali člani oddelkov za ugovore, oddelka za upravljanje blagovnih znamk in modelov ter pravne zadeve ali oddelkov za izbris.

Člen 137

Izločitev in ugovor

1. Preizkuševalci in člani oddelkov, ustanovljenih v okviru Urada, ali odborov za pritožbe ne smejo sodelovati v postopku, če imajo glede njega osebne interese, ali pa če so v njem prej sodelovali kot zastopniki ene od strank. Dva od treh članov oddelka za ugovore ne sodelujeta pri preverjanju prijave. Člani odborov za izbris se ne smejo udeležiti nobenega postopka, če so sodelovali pri dokončni odločitvi o primeru v postopku registracije ali ugovaranja. Člani odborov za pritožbe ne smejo sodelovati pri pritožbenem postopku, če so sodelovali pri odločitvi, na katero je bila vložena pritožba.

2. Če član oddelka ali odbora za pritožbe iz enega od razlogov iz odstavka 1 ali iz katerega koli drugega razloga meni, da se ne more udeležiti nekega postopka, o tem obvesti oddelek ali odbor.

3. Preizkuševalcem in članom oddelkov ali odbora za pritožbe lahko ugovarja vsaka stranka iz enega od razlogov iz odstavka 1 ali suma, da so pristranski. Ugovor ni dopusten, če je, medtem ko je vedela za razlog za ugovor, stranka začela z dejanji v postopku. Noben ugovor ne sme temeljiti na nacionalni pripadnosti preizkuševalcev ali članov.

4. Oddelki in odbori za pritožbe odločijo glede ukrepov v primerih iz odstavkov 2 in 3 brez sodelovanja zadevnega člana. Za namene sprejetja te odločitve se član, ki se izloči ali pa so mu ugovarjali, v oddelku ali odboru za pritožbe zamenja z namestnikom.

ODDELEK 5

Proračunski in finančni nadzor

Člen 138

Proračunski odbor

1. Pri Uradu se ustanovi proračunski odbor. Proračunski odbor ima pristojnosti po tem oddelku in po členu 38(4).

2. Členi 126(6), 127, 128 ter 129(1) do (4), (6) in (7) se smiselno uporabljajo za proračunski odbor.

3. Proračunski odbor sprejema odločitve z navadno večino predstavnikov držav članic. Vendar pa je potrebna tričetrtinska večina predstavnikov držav članic za sprejem odločitev, za katere je proračunski odbor pristojen po členih 38(4), 140(3) in 143. V obeh primerih ima vsaka država članica en glas.

Člen 139

Proračun

1. Ocena vseh prihodkov in izdatkov Urada se pripravi za vsako finančno leto in prikaže v proračunu Urada, vsako finančno leto pa se ujema s koledarskim letom.

2. Proračunski prihodki in izdatki so uravnoteženi.

3. Prihodki brez poseganja v druge vrste dohodkov zajemajo vse pristojbine, plačljive v okviru uredb o pristojbinah, vse pristojbine na podlagi Madridskega protokola, navedene v členu 140 te uredbe za mednarodno registracijo, v kateri se imenujeta Evropski skupnosti, in druga plačila pogodbenicam Madridskega protokola, vse pristojbine, plačljive na podlagi Ženevskega akta, navedene v členu 106c Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti⁽¹⁾, za mednarodno registracijo, v kateri se imenuje Evropska skupnost, in druga plačila pogodbenicam Ženevskega akta ter, do potrebnega obsega, subvencije, vnesene pod posebno postavko splošnega proračuna Evropskih skupnosti, oddelek Komisija.

Člen 140

Priprava proračuna

1. Predstojnik vsako leto sestavi oceno prihodkov in izdatkov Urada za naslednje leto in jo pošlje proračunskemu odboru najpozneje do 31. marca vsako leto, skupaj z organigramom.

⁽¹⁾ UL L 3, 5.1.2002, str. 1.

2. Če ocene proračuna predvidevajo subvencijo Skupnosti, proračunski odbor nemudoma posreduje oceno Komisiji, ta pa proračunskemu organu Skupnosti. Komisija lahko oceni doda mnenje skupaj z alternativno oceno.

3. Proračunski odbor sprejme proračun, ki vključuje organigram Urada. Če proračunske ocene vsebujejo subvencijo iz splošnega proračuna Skupnosti, se proračun Urada po potrebi prilagodi.

Člen 141

Revizije in nadzor

1. V okviru Urada se vzpostavi funkcija notranjega revizorja, ki se bo izvajala v skladu z ustreznimi mednarodnimi standardi. Notranji revizor, ki ga imenuje predstojnik, je odgovoren za preverjanje pravilnega delovanja sistemov izvrševanja proračuna in postopkov Urada.

2. Notranji revizor predstojniku svetuje pri obravnavanju tveganj z izdajanjem neodvisnih mnenj o kakovosti sistemov upravljanja in nadzora ter z izdajanjem priporočil za izboljšanje pogojev izvajanja operacij in pospeševanja dobrega finančnega poslovanja.

3. Odgovornost za uvajanje sistemov notranjega nadzora in postopkov, primernih za izvajanje njegovih nalog, nosi odredbodajalec.

Člen 142

Revizija računovodskih izkazov

1. Najpozneje do 31. marca vsakega leta predstojnik posreduje Komisiji, Evropskemu parlamentu, proračunskemu odboru in Računskemu sodišču računovodske knjige skupnih prihodkov in izdatkov Urada za prejšnje finančno leto. Računsko sodišče jih pregleda v skladu s členom 248 Pogodbe.

2. Proračunski odbor potrdi zaključni račun predstojniku Urada glede izvajanja proračuna.

Člen 143

Finančne določbe

Proračunski odbor po posvetu z Računskim sodiščem Evropskih skupnosti in Komisijo sprejme notranje finančne določbe, v katerih še zlasti podrobno opredeli postopek za sprejetje in izvajanje proračuna Urada. Če se to ujema s specifično naravo Urada, finančne določbe temeljijo na finančnih pravilih, sprejetih za druge organe, ki jih je ustanovila Skupnost.

Člen 144

Pravilnik o pristojbinah

1. Pravilnik o pristojbinah določa zlasti zneske pristojbin in načine, na katere se plačujejo.

2. Zneski pristojbin se določijo na višini, ki zagotavlja, da prihodki iz njih načeloma zadoščajo za uravnotežen proračun Urada.

3. Pravila o pristojbinah se sprejmejo in spreminjajo v skladu s postopkom, določenim v členu 163(2).

NASLOV XIII

MEDNARODNA REGISTRACIJA BLAGOVNIH ZNAMK

ODDELEK I

Splošne določbe

Člen 145

Uporaba določb

Če v tem naslovu ni drugače določeno, se ta uredba in uredbe za njeno izvajanje uporabljajo za prijave za mednarodno registracijo, ki so vložene po Protokolu k Madridskemu sporazumu o mednarodnem registriranju blagovnih znamk, sprejetem v Madridu 27. junija 1989 (v nadaljevanju: „mednarodne prijave“ in „Madridski protokol“), in temeljijo na prijavi za blagovno znamko Skupnosti ali na blagovni znamki Skupnosti, in za vpis registriranih blagovnih znamk, v katerih je imenovana Evropska skupnost, v mednarodni register, ki ga vodi Mednarodni urad Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (v nadaljevanju: „mednarodne registracije“ in „Mednarodni urad“).

ODDELEK 2

Mednarodna registracija na podlagi prijave za blagovno znamko skupnosti in na podlagi blagovne znamke skupnosti

Člen 146

Vlaganje mednarodnih prijav

1. Mednarodne prijave po členu 3 Madridskega protokola, ki temeljijo na prijavi za blagovno znamko Skupnosti ali na blagovni znamki Skupnosti, se vložijo pri Uradu.

2. Če je mednarodna prijava vložena, preden je blagovna znamka, na kateri naj bi mednarodna registracija temeljila, registrirana kot blagovna znamka Skupnosti, mora prijavitelj navesti, ali bo mednarodna registracija temeljila na prijavi za blagovno znamko Skupnosti ali na njeni registraciji. Če naj bi mednarodna registracija temeljila na registrirani blagovni znamki

Skupnosti, se šteje, da je Urad mednarodno prijavo prejel na dan registracije blagovne znamke Skupnosti.

Člen 147

Oblika in vsebina mednarodne prijave

1. Mednarodna prijava se vloži v enem od uradnih jezikov Evropske skupnosti na obrazcu Urada. Urad si dopisuje s prijaviteljem v jeziku prijave na običajen način, razen če se je prijavitelj ob vložitvi mednarodne prijave na obrazcu opredelil drugače.

2. Če je mednarodna prijava vložena v jeziku, ki ni eden od jezikov, dovoljenih po Madridskem protokolu, mora prijavitelj kot drugi jezik navesti enega izmed teh jezikov. V tem jeziku Urad mednarodno prijavo posreduje Mednarodnemu uradu.

3. Če je mednarodna prijava vložena v jeziku, ki ni eden od jezikov, dovoljenih po Madridskem protokolu za vložitev mednarodnih prijav, lahko prijavitelj predloži prevod seznama proizvodov in storitev v jeziku, v katerem se mednarodna prijava posreduje Mednarodnemu uradu v skladu z odstavkom 2.

4. Urad pošlje mednarodno prijavo Mednarodnemu uradu, kakor hitro je mogoče.

5. Za vložitev mednarodne prijave je treba Uradu plačati pristojbino. V primerih iz drugega stavka člena 146(2) pristojbina zapade na dan registracije blagovne znamke Skupnosti. Dokler zahtevana pristojbina ni plačana, se šteje, da prijava ni bila posredovana.

6. Mednarodna prijava mora izpolnjevati potrebne pogoje, določene v izvedbeni uredbi.

Člen 148

Vpis v spis in v register

1. Datum in številka mednarodne registracije, ki temelji na prijavi za blagovno znamko Skupnosti, se vneseta v spis te prijave. Če je na podlagi prijave blagovna znamka Skupnosti registrirana, se datum in številka mednarodne registracije vneseta v register.

2. Datum in številka mednarodne registracije, ki temelji na blagovni znamki Skupnosti, se vneseta v register.

Člen 149

Zahteva za ozemeljsko razširitev, ki sledi mednarodni registraciji

Zahteva za ozemeljsko razširitev, ki se vloži po mednarodni registraciji v skladu s členom 3ter(2) Madridskega protokola, se

lahko uveljavi s posredovanjem Urada. Zahtevo je treba predložiti v jeziku, v katerem je bila vložena mednarodna prijava v skladu s členom 147.

Člen 150

Mednarodne pristojbine

Vse pristojbine, ki se plačajo Mednarodnemu uradu v skladu z Madridskim protokolom, se nakažejo neposredno na Mednarodni urad.

ODDELEK 3

Mednarodne registracije, v katerih je imenovana evropska skupnost

Člen 151

Učinki mednarodne registracije, v kateri je imenovana Evropska skupnost

1. Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska skupnost, ima od datuma registracije v skladu s členom 3(4) Madridskega protokola ali datuma naknadnega imenovanja Evropske skupnosti v skladu s členom 3ter(2) Madridskega protokola enak učinek kot prijava za blagovno znamko Skupnosti.

2. Če ni bilo nobenega obvestila o zavrnitvi po členu 5(1) in (2) Madridskega protokola ali če je bila taka zavrnitev umaknjena, ima mednarodna registracija blagovne znamke, v kateri je imenovana Evropska skupnost, od dneva, navedenega v odstavku 1, enak učinek kot registracija blagovne znamke kot blagovne znamke Skupnosti.

3. Za namene uporabe člena 9(3) objava podatkov mednarodne registracije, v kateri je imenovana Evropska skupnost, v skladu s členom 152(1) nadomesti objavo prijave za blagovno znamko Skupnosti in objava v skladu s členom 152(2) nadomesti objavo registracije blagovne znamke Skupnosti.

Člen 152

Objava

1. Urad objavi datum registracije blagovne znamke, v kateri je imenovana Evropska skupnost, v skladu s členom 3(4) Madridskega protokola ali datum naknadnega imenovanja Evropske skupnosti v skladu s členom 3ter(2) Madridskega protokola, jezik vložitve mednarodne prijave in drugi jezik, ki ga je navedel prijavitelj, številko mednarodne registracije in datum

objave te registracije v glasilu, ki ga izdaja Mednarodni urad, reprodukcijo blagovne znamke in številke razredov proizvodov ali storitev, za katere se zahteva varstvo.

2. Če ni bilo v skladu s členom 5(1) in (2) Madridskega protokola nobenega obvestila o zavrnitvi varstva mednarodne registracije, v kateri je imenovana Evropska skupnost, ali če je bila taka zavrnitev umaknjena, Urad to dejstvo objavi skupaj s številko mednarodne registracije in po potrebi datumom objave te registracije v glasilu Mednarodnega urada.

Člen 153

Prednost starejših blagovnih znamk

1. Vložnik prijave za mednarodno registracijo, v kateri je imenovana Evropska skupnost, lahko zahteva prednost starejše blagovne znamke, ki je registrirana v državi članici, vključno z državami Beneluksa, ali je predmet mednarodne registracije z učinkom v državi članici, kot je določeno v členu 34.

2. Imetnik mednarodne registracije, v kateri je imenovana Evropska skupnost, lahko z datumom objave o učinkovanju te registracije v skladu s členom 152(2) pri Uradu zahteva prednost starejše blagovne znamke, ki je registrirana v državi članici, vključno z državami Beneluksa, ali je predmet mednarodne registracije z učinkom v državi članici, kot je določeno v členu 35. Urad o tem obvesti Mednarodni urad.

Člen 154

Preizkus glede absolutnih razlogov za zavrnitev

1. Mednarodne registracije, v katerih je imenovana Evropska skupnost, so podvržene preizkusu glede absolutnih razlogov za zavrnitev tako kot prijave za blagovne znamke Skupnosti.

2. Varstva mednarodne registracije ni mogoče zavrniti, preden imetniku mednarodne registracije ni dana možnost, da se varstvu glede Evropske skupnosti odpove ali ga omeji oziroma predloži pripombe.

3. Zavrnitev varstva je izenačena z zavrnitvijo prijave za blagovno znamko Skupnosti.

4. Če je bilo varstvo mednarodne registracije zavrnjeno z odločitvijo po tem členu, ki je postala dokončna, ali če se je imetnik mednarodne registracije odpovedal varstvu glede Evropske skupnosti v skladu z odstavkom 2, Urad imetniku mednarodne registracije povrne del samostojne pristojbine, predpisane v izvedbeni uredbi.

Člen 155

Poizvedba

1. Ko Urad prejme obvestilo o mednarodni registraciji, v kateri je imenovana Evropska skupnost, sestavi poročilo Skupnosti o poizvedbi, kot je določeno v členu 38(1).

2. Takoj, ko Urad prejme obvestilo o mednarodni registraciji, v kateri je imenovana Evropska skupnost, pošlje kopijo tega obvestila glavnemu uradu za industrijsko lastnino vsake države članice, ki je Urad obvestila o odločitvi, da bo opravila poizvedbo v svojem registru blagovnih znamk, kot je določeno v členu 38(2).

3. Člen 38(3) do (6) se uporablja smiselno.

4. Urad obvesti imetnike starejših blagovnih znamk Skupnosti ali prijav za blagovno znamko Skupnosti, ki so navedeni v poročilu Skupnosti o poizvedbi, o objavi mednarodne registracije, v kateri je imenovana Evropska skupnost, kot je določeno v členu 152(1).

Člen 156

Ugovor

1. Proti mednarodni registraciji, v kateri je imenovana Evropska skupnost, se lahko vloži ugovor tako kot proti objavljeni prijavi za blagovno znamko Skupnosti.

2. Ugovor se vloži v roku treh mesecev, ki začne teči šest mesecev po datumu objave v skladu s členom 152(1). Ugovor se ne šteje za pravilno vložena, dokler ni plačana pristojbina za ugovor.

3. Zavrnitev varstva je izenačena z zavrnitvijo prijave za blagovno znamko Skupnosti.

4. Če je varstvo mednarodne registracije zavrnjeno z odločbo po tem členu, ki je postala dokončna, ali če se je imetnik mednarodne registracije odpovedal varstvu glede Evropske skupnosti pred sprejetjem odločbe po tem členu, ki je postala dokončna, Urad imetniku mednarodne registracije povrne del samostojne pristojbine, predpisane v izvedbeni uredbi.

Člen 157

Zamenjava blagovne znamke Skupnosti z mednarodno registracijo

Urad na zahtevo vpiše v register opombo, da se šteje, da je bila blagovna znamka Skupnosti zamenjana z mednarodno registracijo v skladu s členom 4bis Madridskega protokola.

Člen 158

Razveljavitev učinkov mednarodne registracije

1. Učinki mednarodne registracije, v kateri je imenovana Evropska skupnost, se lahko razglasijo za nične.

2. Zahteva za razglasitev ničnosti učinkov mednarodne registracije, v kateri je imenovana Evropska skupnost, je izenačena z zahtevo za razveljavitev, kot je določeno v členu 51, ali za ugotovitev ničnosti, kot je določeno v členu 52 ali 53.

Člen 159

Konverzija imenovanja Evropske skupnosti v mednarodni registraciji v nacionalno prijavo blagovne znamke ali v imenovanje držav članic

1. Če je bilo imenovanje Evropske skupnosti v mednarodni registraciji zavrnjeno ali preneha učinkovati, lahko imetnik mednarodne registracije zahteva konverzijo imenovanja Evropske skupnosti:

(a) v nacionalno prijavo blagovne znamke v skladu s členi 112, 113 in 114, ali

(b) v imenovanje države članice, podpisnice Madridskega protokola ali Madridskega sporazuma o mednarodni registraciji blagovnih znamk, sprejetega v Madridu 14. aprila 1891, kot je bil revidiran in spremenjen (v nadaljevanju: Madridski sporazum), če je bilo na dan zahteve za konverzijo možno imenovati to državo članico neposredno po Madridskem protokolu ali Madridskem sporazumu. Uporabljajo se členi 112, 113 in 114.

2. Kot datum nacionalne prijave blagovne znamke ali imenovanja države članice, podpisnice Madridskega protokola ali Madridskega sporazuma, ki je posledica konverzije imenovanja Evropske skupnosti v mednarodni registraciji, se za to državo članico šteje datum mednarodne registracije v skladu s členom 3(4) Madridskega protokola ali datum razširitve na Evropsko skupnost v skladu s členom 3ter(2) Madridskega protokola, če je do le-te prišlo po mednarodni registraciji, ali datum prednosti te registracije in, kjer je to ustrezno, datum prednosti starejše blagovne znamke te države, ki se zahteva po členu 153.

3. Zahteva za konverzijo se objavi.

Člen 160

Uporaba blagovne znamke, ki je predmet mednarodne registracije

Za namene uporabe členov 15(1), 42(2), 51(1)(a) in 57(2) pri določitvi datuma, s katerim mora biti v Skupnosti dana v resno in dejansko uporabo blagovna znamka, ki je predmet mednarodne registracije, v kateri je imenovana Evropska skupnost,

datum objave v skladu s členom 152(2) nadomesti datum registracije.

Člen 161

Sprememba

1. Ob upoštevanju odstavka 2 se določbe, ki se uporabljajo za prijave blagovnih znamk Skupnosti, smiselno uporabljajo za zahteve za spremembo mednarodne registracije v prijavo blagovne znamke Skupnosti v skladu s členom 9quinquies Madridskega protokola.

2. Če se zahteva za spremembo nanaša na mednarodno registracijo, v kateri je imenovana Evropska skupnost in katere podatki so bili objavljeni v skladu s členom 152(2), se člani od 37 do 42 ne uporabljajo.

NASLOV XIV

KONČNE DOLOČBE

Člen 162

Izvedbene določbe Skupnosti

1. Pravila o izvajanju te uredbe se sprejmejo z izvedbeno uredbo.

2. Poleg pristojbin iz prejšnjih členov se pristojbine v skladu s podrobnimi pravili uporabe iz izvedbene uredbe pobirajo v naslednjih primerih:

(a) prepozno plačilo registracijske pristojbine;

(b) izdaja potrdila o registraciji;

(c) registracija licence ali druge pravice v zvezi z blagovno znamko Skupnosti;

(d) registracija licence ali druge pravice v zvezi z uporabo blagovne znamke Skupnosti;

(e) izbris registracije licence ali druge pravice;

(f) sprememba registrirane blagovne znamke Skupnosti;

(g) izdaja izpisa iz registra;

(h) pregled spisov;

(i) izdaja kopij dokumentov iz spisov;

(j) izdaja certificiranih kopij prijave;

(k) posredovanje informacij v spisu;

(l) revizija določitve stroškov postopka, ki jih je treba povrniti.

3. Izvedbena uredba in poslovnik odborov za pritožbe se sprejmeta in spremenita v skladu s postopkom iz člena 163(2).

Člen 163

Ustanovitev odbora in uvedba postopka za sprejemanje izvedbenih uredb

1. Komisiji pomaga odbor, imenovan odbor za vprašanja taks, izvedbenih pravil ter postopka odborov za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli).
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 164

Skladnost z drugimi določbami prava Skupnosti

Ta uredba ne vpliva na Uredbo (ES) št. 510/2006, še zlasti ne na njen člen 14.

Člen 165

Določbe, ki se nanašajo na širitev Skupnosti

1. Z dnem pristopa Bolgarije, Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Romunije, Slovenije in Slovaške (v nadaljnjem besedilu „nove države članice“) se znamke Skupnosti, ki so bile registrirane ali za katere je bila vložena prijava na podlagi te uredbe pred zadevnim dnem pristopa, razširijo na območje teh držav članic, da imajo enak učinek v celotni Skupnosti.
2. Registracije blagovne znamke Skupnosti, ki je na dan pristopa v postopku prijave, ni mogoče zavrniti na podlagi absolutnih razlogov za zavrnitev iz člena 7(1), če so se ti razlogi začeli uporabljati zgolj zaradi pristopa novih držav članic.
3. Če je bila prijava za registracijo blagovne znamke Skupnosti vložena v šestih mesecih pred dnem pristopa, se lahko vloži ugovor v skladu s členom 41, če je bila pred pristopom v novi državi članici pridobljena prejšnja blagovna znamka ali druga prejšnja pravica iz člena 8, pod pogojem, da je bila pridobljena

v dobri veri in je datum vložitve ali, kjer je to ustrezno, datum prednostne pravice ali datum pridobitve prejšnje blagovne znamke ali druge prejšnje pravice v novi državi članici pred datumom vložitve ali, kjer je to ustrezno, pred datumom prednostne pravice blagovne znamke Skupnosti, za katero je vložena prijava.

4. Blagovne znamke Skupnosti iz odstavka 1 se ne sme razglasiti za nično:

- (a) v skladu s členom 52, če so se razlogi za ničnost začeli uporabljati zgolj zaradi pristopa novih držav članic;
- (b) v skladu s členom 53(1) in (2), če je bila prejšnja nacionalna pravica v novi državi članici registrirana ali je bila zanjo vložena prijava ali je bila pridobljena pred dnem pristopa.

5. Uporabo blagovne znamke Skupnosti iz odstavka 1 se sme v skladu s členoma 110 in 111 prepovedati, če je bila prejšnja blagovna znamka ali druga prejšnja pravica registrirana ali je bila zanjo vložena prijava ali je bila pridobljena v novi državi članici v dobri veri pred dnem pristopa te države; ali, kjer je to ustrezno, ima datum prednostne pravice, ki je pred dnem pristopa te države.

Člen 166

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 40/94, kakor je bila spremenjena z akti, navedenimi v Prilogi I, se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 167

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Države članice v treh letih po začetku veljavnosti Uredbe (ES) št. 40/94 sprejmejo potrebne ukrepe za izvajanje členov 95 in 114.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. februarja 2009

Za Svet

Predsednik

I. LANGER

PRILOGA I

**Razveljavljena uredba s spremembami
(iz člena 166)**

Uredba Sveta (ES) št. 40/94
(UL L 11, 14.1.1994, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 3288/94
(UL L 349, 31.12.1994, str. 83)

Uredba Sveta (ES) št. 807/2003
(UL L 122, 16.5.2003, str. 36)

samo točka 48 Priloge III

Uredba Sveta (ES) št. 1653/2003
(UL L 245, 29.9.2003, str. 36)

Uredba Sveta (ES) št. 1992/2003
(UL L 296, 14.11.2003, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 422/2004
(UL L 70, 9.3.2004, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 1891/2006
(UL L 386, 29.12.2006, str. 14)

samo člen 1

Del 4 C I Priloge II k Aktu o pristopu iz leta 2003
(UL L 236, 23.9.2003, str. 342)

Del 1 I Priloge II k Aktu o pristopu iz leta 2005
(UL L 157, 21.6.2005, str. 231)

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 40/94	Ta uredba
Členi 1 do 14	Členi 1 do 14
Člen 15, odstavek 1	Člen 15, odstavek 1, prvi pododstavek
Člen 15, odstavek 2, uvodno besedilo	Člen 15, odstavek 1, drugi pododstavek, uvodno besedilo
Člen 15, odstavek 2, točka (a)	Člen 15, odstavek 1, drugi pododstavek, točka (a)
Člen 15, odstavek 2, točka (b)	Člen 15, odstavek 1, drugi pododstavek, točka (b)
Člen 15, odstavek 3	Člen 15, odstavek 2
Členi 16 do 36	Členi 16 do 36
Člen 37	—
Člen 38	Člen 37
Člen 39	Člen 38
Člen 40	Člen 39
Člen 41	Člen 40
Člen 42	Člen 41
Člen 43	Člen 42
Člen 44	Člen 43
Člen 44a	Člen 44
Členi 45 do 48	Členi 45 do 48
Člen 48a	Člen 49
Člen 49	Člen 50
Člen 50	Člen 51
Člen 51	Člen 52
Člen 52	Člen 53
Člen 53	Člen 54
Člen 54	Člen 55
Člen 55	Člen 56
Člen 56	Člen 57
Člen 57	Člen 58
Člen 58	Člen 59
Člen 59	Člen 60
Člen 60	Člen 61
Člen 60a	Člen 62
Člen 61	Člen 63
Člen 62	Člen 64
Člen 63	Člen 65
Člen 64	Člen 66
Člen 65	Člen 67
Člen 66	Člen 68
Člen 67	Člen 69
Člen 68	Člen 70
Člen 69	Člen 71
Člen 70	Člen 72
Člen 71	Člen 73
Člen 72	Člen 74

Uredba (ES) št. 40/94	Ta uredba
Člen 73	Člen 75
Člen 74	Člen 76
Člen 75	Člen 77
Člen 76	Člen 78
Člen 77	Člen 79
Člen 77a	Člen 80
Člen 78	Člen 81
Člen 78a	Člen 82
Člen 79	Člen 83
Člen 80	Člen 84
Člen 81	Člen 85
Člen 82	Člen 86
Člen 83	Člen 87
Člen 84	Člen 88
Člen 85	Člen 89
Člen 86	Člen 90
Člen 87	Člen 91
Člen 88	Člen 92
Člen 89	Člen 93
Člen 90	Člen 94
Člen 91	Člen 95
Člen 92	Člen 96
Člen 93	Člen 97
Člen 94, odstavek 1, uvodno besedilo	Člen 98, odstavek 1, uvodno besedilo
Člen 94, odstavek 1, prva alineja	Člen 98, odstavek 1, točka (a)
Člen 94, odstavek 1, druga alineja	Člen 98, odstavek 1, točka (b)
Člen 94, odstavek 2	Člen 98, odstavek 2
Člen 95	Člen 99
Člen 96	Člen 100
Člen 97	Člen 101
Člen 98	Člen 102
Člen 99	Člen 103
Člen 100	Člen 104
Člen 101	Člen 105
Člen 102	Člen 106
Člen 103	Člen 107
Člen 104	Člen 108
Člen 105	Člen 109
Člen 106	Člen 110
Člen 107	Člen 111
Člen 108	Člen 112
Člen 109	Člen 113
Člen 110	Člen 114
Člen 111	Člen 115
Člen 112	Člen 116
Člen 113	Člen 117
Člen 114	Člen 118

Uredba (ES) št. 40/94	Ta uredba
Člen 115	Člen 119
Člen 116	Člen 120
Člen 117	Člen 121
Člen 118	Člen 122
Člen 118a	Člen 123
Člen 119	Člen 124
Člen 120	Člen 125
Člen 121, odstavek 1 in 2	Člen 126, odstavek 1 in 2
Člen 121, odstavek 3	—
Člen 121, odstavek 4	Člen 121, odstavek 3
Člen 121, odstavek 5	Člen 121, odstavek 4
Člen 121, odstavek 6	Člen 121, odstavek 5
Člen 122	Člen 127
Člen 123	Člen 128
Člen 124	Člen 129
Člen 125	Člen 130
Člen 126	Člen 131
Člen 127	Člen 132
Člen 128	Člen 133
Člen 129	Člen 134
Člen 130	Člen 135
Člen 131	Člen 136
Člen 132	Člen 137
Člen 133	Člen 138
Člen 134	Člen 139
Člen 135	Člen 140
Člen 136	Člen 141
Člen 137	Člen 142
Člen 138	Člen 143
Člen 139	Člen 144
Člen 140	Člen 145
Člen 141	Člen 146
Člen 142	Člen 147
Člen 143	Člen 148
Člen 144	Člen 149
Člen 145	Člen 150
Člen 146	Člen 151
Člen 147	Člen 152
Člen 148	Člen 153
Člen 149	Člen 154
Člen 150	Člen 155
Člen 151	Člen 156
Člen 152	Člen 157
Člen 153	Člen 158
Člen 154	Člen 159
Člen 155	Člen 160
Člen 156	Člen 161

Uredba (ES) št. 40/94	Ta uredba
Člen 157, odstavek 1	Člen 162, odstavek 1
Člen 157, odstavek 2, uvodno besedilo	Člen 162, odstavek 2, uvodno besedilo
Člen 157, odstavek 2, točka 2	Člen 162, odstavek 2, točka (a)
Člen 157, odstavek 2, točka 3	Člen 162, odstavek 2, točka (b)
Člen 157, odstavek 2, točka 5	Člen 162, odstavek 2, točka (c)
Člen 157, odstavek 2, točka 6	Člen 162, odstavek 2, točka (d)
Člen 157, odstavek 2, točka 7	Člen 162, odstavek 2, točka (e)
Člen 157, odstavek 2, točka 8	Člen 162, odstavek 2, točka (f)
Člen 157, odstavek 2, točka 9	Člen 162, odstavek 2, točka (g)
Člen 157, odstavek 2, točka 10	Člen 162, odstavek 2, točka (h)
Člen 157, odstavek 2, točka 11	Člen 162, odstavek 2, točka (i)
Člen 157, odstavek 2, točka 12	Člen 162, odstavek 2, točka (j)
Člen 157, odstavek 2, točka 13	Člen 162, odstavek 2, točka (k)
Člen 157, odstavek 2, točka 14	Člen 162, odstavek 2, točka (l)
Člen 157, odstavek 3	Člen 162, odstavek 3
Člen 158	Člen 163
Člen 159	Člen 164
Člen 159a, odstavki 1, 2 in 3	Člen 165, odstavki 1, 2 in 3
Člen 159a, odstavek 4, uvodno besedilo	Člen 165, odstavek 4, uvodno besedilo
Člen 159a, odstavek 4, prva alineja	Člen 165, odstavek 4, točka (a)
Člen 159a, odstavek 4, druga alineja	Člen 165, odstavek 4, točka (b)
Člen 159a, odstavek 5	Člen 165, odstavek 5
—	Člen 166
Člen 160, odstavek 1	Člen 167, odstavek 1
Člen 160, odstavek 2	Člen 167, odstavek 2
Člen 160, odstavka 3 in 4	—
—	Priloga I
—	Priloga II